

வேதையாம் கோடிவழி வேதையுண்டு வேகமுடன் செய்பாகம் யாருஞ்செய்யார், பாஷையா மிம்மருந்து வதீத மெத்த பாகமுடன் யான்முடித்தே னிந்தபாகம், தோத முடன் சித்தர்முனி ரிஷிகள் தானும் தோற்றமுடன்தான் முடித்தாரனந்தபாகம், காலமுடன் காலாங்கி நாதர்பாதம் கருத்துடனே யான்வணங்கி பாடினேனே. 536

நவநீத கற்பம்

பாடினே னின்னமொரு பாகங்கேளு பாங்கான கோமேதம், புஷ்பராகம், தேடியேவப்ரேகம் பச்சைகெம்பு சிறப்பான வயிரமது சங்குமுத்து, கூடியேபவளமது நவதாதாகும் கொப்பெனவே யாறுவகை செயநீர்தன்னால் நீடியே சமனெடை யாயெடுத்துக்கொண்டு நேர்மையுடன் ருனரைப்பாய் சாமம்நாலே. 537

நாலான சாமமது வரைத்துமைந்தா நலமுடனே பில்லையது தட்டியேதான், கோலமுடன் ரவிதனிலே காய வைத்துக் குறிப்பாக ஓட்டிலிட்டுச் சீலைசெய்து, ரூல முடன் சீலையது காய்ந்தபின்பு நளினமுடன் கனயெருவிற் புடத்தைப்போடு, தாலமுடன் புடமாறி யெடுத்துப்பார்க் கத் தவளநிறப்பமது காந்தியாச்சே. 538

ஆச்சென்று விடுகாதே மைந்தாகேளு அப்பனே சொர்னமென்ற பற்பந்தானும், மாச்சலுடன் நாலுக்கோர் நவநீதவித்தை மாட்டாவிரண்டு மொன்றாய்க் கல்வமிட்டு, காச்சலுடனாவகை செயநீர்தன்னால் கருத்துடனே தானரைப்பாய் நாலுசாமம், மூச்சடங்கத் தானரைத்து வில்லைத்தடி முயலவேரவிதனிலே காயப்போடே. 539

போடவே யில்லையது காய்ந்தபின்பு பொங்கமுடன் ஓட்டிலிட்டுச்சீலைசெய்து, நீடவே கோழியென்ற புடத்தைப் போடு நீணிலத்தில் நீயுமொரு சித்தனாவாய், தேடவே காயாதி கற்பகற்பம் தேர்ந்தாலும் யாருந்தான் சொல்ல வில்லை, பாடவே பலநூலுங் கண்டாராய்ந்து பாலித்தேன் லோகத்து மாந்தர்க்காமே. 540

ஆமேதான் பற்பமுறை யாரும்சொல்லார் அப்பனே மானிடர்கள் பிழைக்கவென்று, நாமேதான் பலநூலகண்ங் டாராய்ந்து நளினமுடன் பாடிவைத்தேன் சத்தகாண்டம், போமேதான் வீணிலேமனம் செல்லாமல் பொங்கமுடனிப் பாகஞ் செய்தாயானால், மாமான காயகற்பமிதுதானாகு மகத்தானபற்பமது நவிலொண்ணாதே. 541

ஒண்ணது பற்பத்தை பணவிடைதானு முத்தமனே வெண்ணெய்தனில் கொண்டாயானால், நண்ணது

நோயே துரோகமேது நாடா துகாலனுமே நாடமாட்டான், திண்ணலுங் காயகற்பமிதற் கொவ்வாது திறமையுடன் செய்துகொண்டோன் புத்திவானுன், பண்ணலுமுடியாது பாரிலப்பா பாக்கியவான் செய்துகொள்ளும் வேதையாமே. 542

சூரணங்களனுபானம்

வேதையிலே யின்னமொரு பாகம்கேளு விருப்பமுடன் சூரணங்க னெதுவானாலும், தீதையிலே வனுபானந் தெரிந்துகொண்டால் தேகமது கற்றுானுமாகும்பாரு போதையிலே காயாதிப்பமமாகும் பொங்கமுடனுண்ட வற்கு பலனுண்டாகும், பாதையிலே மேகமென்ற யிழிவு போகும் பாரினிலே நீயுமொரு சித்தனாமே. 543

புட்டிக்குள் கோழி முட்டைவிடுகிற சாலம்

சித்தனா மின்னவொரு மார்க்கம்பாரு சிறப்பான பெருஞ்சாதி கோழியொன்று, முத்தலாய் கொண்டு வந்து வவயமிட்டு முதன்மையா முட்டைதனை யெடுத்துமைந்தா சுத்தமுள்ள பூநீராம் புட்டியென்று துட்சமுடன் சின்ன வாய்க்கொண்டதாக, வெத்தியுடன் புட்டிக்குள் முட்டை போகவிருப்பமுடன் சொல்லுகிறேன் பண்பாய்க்கேளே.

பண்பான முட்டைதனைச் செப்பக்கேளு பாகமுடன் காரமென்ற காடிதன்னில், திண்புடனே மூன்றுநாள் முட்டைதனைத் திறமுடனே யூரினபின் னெடுத்துப் பாரு, நண்பானமுட்டையது காரமேறிநவிலவே வோடது தான் சவ்வுபோலாகும், தண்பான முட்டையது தளர்ந்து போகும் தாக்கடா புட்டியென்ற சீஷாதானே. 545

தானு சின்னவாய்ச் சிஷாக்குள்ளே தள்ளடா முட்டைதனை யுள்ளேபோகும், வேணு முட்டையது சென்றபின்பு விருப்பமுடன் பாணியென்ற தண்ணீர் தானும், கோணு புட்டிக்குள் ரம்பவிட்டு குறையாமல் சீஷாவை மூடிப்போடு, கோணு முட்டையது கல்லு போலாம் தீவிரமாய் பாணிதனை ஆத்திடாயே. 546

ஊத்தியபின் புட்டிதனை மூடிப்போடு உத்தமனே ராச ரிடம் சென்று நீயும், நேத்தியுடன் புட்டிதனை கைகொட்பா நேரான புட்டிதனைப் பார்க்கும்போது, மாத்தலுடன் புட்டிக்குள் முட்டையப்பா மன்னவனே சென்றவழி வதீதவித்தை, காத்தலுடனாச்சரிய வித்தை தன்னைக் காண்கிலோ ராசரெல்லா மயங்குவரே. 547

மயங்குவார் வித்தையிது மண்டலத்தில் மாற்றினுங் கண்டறியான் வினோதவித்தை, தயங்கியே செய்தாலும் காணமாட்டார் தகைமையுள்ள கருவாளி காண்பான்பாரு புயங்கமுடன் தாரணியில் மற்றோராலும் புகழ்ச்சியுடன் செய்வது வருமையாகும், வயங்கமுடன் காலாங்கி நாதர் பாதம் வாசுடனே தாள்பணிந்து பாடினேனே. 518

தங்கநிமினை வேதை

பாடியே யின்னமொரு கருமானங்கேள் பாலகனே மாணுக்கன் பிழைக்கவென்று, தேடியே நிமினையதுதங்க ம்பா தெளிவான நிமினையது கூறக்கேளு, வாடியே திரியாதே மன்னாபாரு மகத்தான செம்புக்குத் தகட்டின் மேலே, நீடியே சூதமதை மேனிச்சாற்றால் நேர்மையுடன் றுனரைத்துப் பூசிடாயே. 549

பூசியே நிமினைதனைப் பொடித்துக்கொண்டு பொன் னவனே கரியோட்டில் துட்டுவைத்து, ஆசியே நிமினை தனை சன்னமாக வப்பனே கீழ்மேலும் பொதிந்தபின்பு, காச்சிக்குக் சீலையது வனுவாய்ச்செய்து கருத்துடனே கவுதாரி புடந்தான்போடு, மாசிபோல் வர்னமது மிகவுண் டாகி மன்னவனே தாம்பரமும் பழுக்கும்பாரே. 550

பாரேதான் தாம்பரமும் பொன்னுமாகும் பாங்கான நிமினையது வரணமெத்த, சீரேதானுருக்கிப்பார் மாற் றெட்டாகும் சிறப்பானவரணமது தூய்யரவேதை, வேறே தான் காணவுமே வதீதவேதை வேடிக்கைசிமிட்டுவித்தை வித்தைசித்தர், கூரேதான் சீனபதி மாற்கத்தார்கள் குறிப் புடனே செய்வார்கள் கோடிதானே. 551

கோடியாம் வேதையிது கோடாகோடி கொட்டினேன் மாணுக்கன் பிழைக்கவென்று, நீடியே நிமினைதனைக் காணமாட்டார் நிமினையில் வரணமதை யறியமாட்டார், மூடியே பித்தனைபோல் கல்லுமப்பா முறுக்கலுடன்சிட்டம் போலிருக்கும்பாரு, தேடியே யலைந்தாலும் கிட்டாதப்பா தேசத்தில் வதீதமென்ற சிட்டம்பாரே. 552

சிட்டமுடன் கல்லதனை செந்தூரித்தால் சிவப்புடனே தங்கமது செந்தூரந்தான், சிட்டநிமினையது வர்ணமெத்த தகடியான செந்தூரங் குன்றியுண்ணு, குட்டமென்ற தெகமது பொன்போலாகும் குறையாது வயதுதான் கேவினியாய், மட்டமுடன் வெள்ளிசெம்பில் பத்துக் கொன்று மயங்காமல் கொடுத்திடவே மாற்றெட்டாமே.

எட்டான மாற்றதுவுமதிகமாகி யெழிலான புடத் துக்கு வறுதி தங்கம், மாட்டான சங்கமது பசுமையாகு மகத்தான வேதையிது சித்தர்வேதை, கட்டான நிமினை யது கருவுவேதை காசினியிலாருந்தான் சொல்லமாட் டார், சட்டமுடன் காலாங்கிதனை வணங்கி சார்புடனே போகரிஷி பாடினேனே. 554

பன்னியச்சா

பாடவே மாற்றுயர்வு பகரக்கேளு பாங்கான துருசது வும் பலமோவென்று, நீடவே துருசுக்கு சுண்ணாம்பப்பா நிலையான சுண்ணமதைக் கவசம்செய்து, தேடவே மூன்று நாள் காய்ந்தபின்பு தெளிவுடனே காதையென்ற புடத் தைப்போடு, கூடவே கவசமதை பிரித்துபாரு கொற்ற வனே துருசதுவும் வெளுக்கும்பாரே. 555

பாரேதான் துருசதுவு மொன்றேயாகும் பாங்கான லிங்கமது வொன்றேயாகும், சீரேதான் சூதமது ஒன்றே யாகும் சிறப்பான காரமது ஒன்றேயாகும், நேரேதான் எலிக்காலின் தழையினுலே நேர்ப்புடனே தானரைப்பாய் நாலுசாமம், தீரேதான் சிமிழ்தனிலே பதனம் பண்ணு திற மாக மட்டமென்ற பொன்னிற்போடே. 556

போடவே மூன்றுபுடமுமி நீராலே பொங்கமுடன் தாட்டின்மேல் லேசாய்பூசி, தேடவே பூங்காவி தன்னிற் போடு தெளிவாகமாற்றதுவு மொன்பதாகும், நீடவேயுரு கிப்பார் மாற்றேகாது நிலையான புடத்துக்கு வலுத்தங் கம், சாடவே மட்டமது பழுப்புமாகா சாங்கமுடன் பசும் பொன்னிற் போடக்கேளே. 557

கேளேதானிவ்வேதை சிபிகவேதை கெணிதமுடனூ தாக்கள் செய்வேதை, கோளேதான் வாருது குருவிறமாற் கம் கூறுவேன் வின்னமொருமாற்றும் பாரு, தானேதான் வுப்பினிட செந்தூரத்தை தாக்குடன் செய்வதற்கு தகமை கேளு, வீனேதான் செந்தூரப் போக்குஞ்சித்தர் வீணிலே சொல்லியல்லோ மறைத்தார்தாமே. 558

உப்புசெந்தூரவேதை

தாமானவுப்பதுவுஞ் சேர்தானென்று தர்க்கானதுரு சதுவும் சேர்தான் நர்லாம், வாகான தும்பலென்ற பூண்டி னுலே வகையுடனேதானரைப்பாய் நாலுசாமம், காமான பில்லையது தட்டி மைந்தா கருவாகவிதனிலே காயவைத்து, நாமான வோட்டிலிட்டுச் சீலைசெய்து நலமாகப்புடம் போடக் கட்டிப்போமோ. 559

கட்டியதோருப்பதனை எடுத்துக்கொண்டு கருத்து
டனே முன்போல முலியாலே, திட்டமுடன்றானரைப்பாய்
நாலுசாமம் திறமாக ரவிதனிலே காயவைத்து, சட்டமுட
னோட்டிவிட்டுச் சீலைசெய்து சாங்கமுடன் கோழியென்ற
புடத்தைப்போடு, சிட்டமென்ற வுப்பதுவும் காரமேறி
கிருபையுடன் ருன்சிவக்கும் பான்மையாமே. 560

பான்மையாமிப்படியே வைந்துபத்து பாகமுடன்
புடம்போடச் சிவக்கும்பாரு, வான்மையுடன் கரிப்பில்லை
கசுவுமில்லை வளமாகவுப்புக்கு காரமெத்த, தான்மையுடன்
கரிதனிலே யுருகியாடும் தகமையுடன் மணிபோல ஒளிவு
வீசும், கான்மையுடன் மணிதனையே வுமிநீராலே கருத்
துடனே மட்டமென்ற பொன்னிற்பூசே. 561

பூசவே களஞ்சிக்குக் குன்றிதானும் பொலிவாகத்
தானெடுத்துப் பூசிப்போடு, ஆசலுடன் பூங்காவிதன்னிற்
குள்ளே வப்பனே புடம்போட மாற்றுகாணும், கூசாமல்
மூன்று புடம் போட்டாயானால் குறையாது சரிநிறையும்
யேகாதப்பா, தாகமுடன் மூன்று முறைபோட்டபோது
தப்பாது வாணிக்குப்பத்துமாத்தே. 562

மாத்தான தங்கமது வாணித்தங்க மகத்தான தங்க
மது வருகிப்பாரு, கூத்தான காச்சலுக்கு சுலாய்ப்பு
காணும் குவலயத்தில் சித்தர் முனிசெய்யும்வேதை, சாத்த
லுடன் கருவானிலாண்டான்பாரு சாங்கமுடன் பின்னொரு
வர் காணுவாரோ, நீத்தலுடன் விட்டகுறை நேர்ந்தோன்
காண்பான் நீனிலத்தில் மற்றொருவர் காணாராமே. 563

ஆமேதான் செந்தூரங் குன்றிபுண்ணு அப்பனே
காயாதிகற்ப மாச்சு, தாமேதான் சமதிக்கு யிடமுமில்லை
நோக்கில்லை தேகம்போகா, வாமேதான் வாசியது கீழ்
நோக்காகும் வளமான யோகத்திலிருக்கலாகும், போமே
தான் தேகமது கற்றூணாகும் போக்கான மேனியது
சண்ணாதன்றே. 564

அயச்செந்தூரம்

சண்ணாதுயின்னமொரு பாகம்கேளு சார்வானலோக
மது செந்தூரந்தான், பண்ணாதுபண்ணுவார் மாந்தரப்பா
பாரினிலே சித்தர்கைமறைப்பு காணார், தண்ணமுடன்
காலாங்கி நாதர் பாதன தாக்குடனே யான்வணங்கி கூற
லுற்றேன், வண்ணருடயமதுவும் ராவிமைந்தா வளமை
யுடன் ருன்செய்தவகைதான் கேளே. 565

வகையான லோகமது சேர்தானப்பா வாகுடனேதா
னெடுத்து சாற்றக்கேளு, தொகையான சீனமென்ற காரர்

தன்னால் துப்புரவாய் தானரைத்து கழுவிப்போடு, தகை
யான பால்நண்டு சாமம்நாலு தாக்குடனே தானரைப்பாய்
மைந்தாகேளு, பகையான பில்லைதன்னை ரவியிற் போடு
போகமுடன் ஒட்டிவிட்டுச் சீலைசெய்யே. 566

செய்யவே புடமதுதான் கோழியாக செப்புக்கிறேன்
மாணுக்கள் பிழைக்கவென்று, உய்யவே பத்துபுடமிப்ப
டியே போடு வுத்தமனே பின்னாலே சாற்றக்கேளு,
பையவே சூதமென்ற ராஜாதன்னைப் பாகமுடன் சரிகா
லால் சேர்த்துக்கொண்டு நையவே தானரைப்பாய் முன்
முலியாலே நயமுடனே பில்லைதட்டிக் காயப்போடே.

காய்ந்தபின்பு தானெடுத்து மாணுகேளு கருவாக
தளவாயஞ் சட்டிதன்னில், ஆய்ந்ததொரு வுப்பதனைமை
போலாக்கி வப்பனே சட்டிதனில் கீழேபோட்டு, மாய்ந்த
லுடன் பில்லைதன்னை நடுமையத்தில் மாற்கமுடன் தான
மைத்துமன்றபாரு, பாய்ந்தலுடன் மேலுமந்த வுப்பைக்
கொட்டி பதமுடனே சீலையது வலுவாய்ச்செய்யே. 568

செய்துமே வாலுகையி லடுப்பிலேற்றி செம்மையுடன்
தானெரிப்பாறுசாமம், பெய்துமே யாறினபின்னெடுத்துப்
பாரு பேரூன செந்தூர முருக்கம்பூவாம், நைதுமே செந்
தூரமெடுத்துப்பாரு நாதாக்கள் முறையதுதான் சொல்
லப்போமோ, கொய்துமே செந்தூரம் பதனம் பண்ணு
கொப்பனவே வேதைமுகம் செப்பக்கேளே. 569

செப்பவென்றால் செந்தூரம் வெள்ளியாறு சிவப்பான
செம்பதுவும் செம்புநாலு, ஒப்பவே தங்கமது ஒன்றுகூட்டி
வுவமையுடன் ருனுருக்கி குருவொன்றிய, மெப்பவேகரி
போல யிருக்கும்பாரு மேன்மையுடன் காரமிட்டு வுதிப்
போடு, அப்பவே பொன்னுமது மாற்றுகாணு மப்பனே
யெட்டறையுமாகுத்தானே. 570

அபரேக் செந்தூரம்

அதிகமாயின்னமொரு கருமானங்கேள் அப்பனே
மாணுக்கள் பிழைக்கவென்று, துதீதமுடன் நீதமது நவ
நீதந்தான் சுத்தமுடன் வெண்ணையது யெடுத்துப்பாரு,
கதீதமுள்ள வெண்ணையது சேர்தானென்று கருவாக
வெடியுப்பு சேர்தானென்று, புதீதமுள்ள கெந்தியது சேர்
தானென்று புகான எருக்கன்பால் தன்னாலாட்டே. 571

ஆட்டவே பனிரண்டு சாபந்தானும்பனே வெண்
ணைய போல் பில்லைதட்டி, மாட்டா பில்லையது ரவியிற்
போடு மயங்காதே மன்னவனே ஒட்டிவிட்டு, மூட்டா
சீலையது வலுவாய்ச் செய்து மூர்க்கமுடன் கெஜமென்ற

புடத்திற்போட்டு, தீட்டடா பின்னும் எருக்கன்பாலால் திறமாகதானறைப்பாய் சாமம்நாலே. 572

நாலானசாமமது வரைத்தபோது நாயகனே பில்லை யது காயவைத்து, தாலானரவிதனிலே காய்ந்தபின்பு தகைமையுடன் ஓட்டிலிட்டுச் சீலைசெய்து, மேலானபுடமதுவும் கெஜமேயாகு முத்தமனே யாறின பின்னெடுத்துப் பாரு, பாலான பற்பம்போலிருக்கும் பாரு பாலகனையிப் படியே பத்துபோடே. 573

போடையிலே தசபுடமுந்தீர்ந்த பின்பு பொங்கமுடன் காரமென்ற தும்பப்பூண்டு, தேடையிலே தானரைப்பா யாறு சாமத்தெளிவாக பில்லையது தட்டிமைந்தா, மேடையிலே ரவிதனிலே காயவைத்துமே மேனமையுடன் ஓட்டிலிட்டுச் சீலைசெய்து, கூடையிலே புடமதுதான் கெசமே யாகும் கொற்றவனே புடமாறி யெடுத்துப்பாரே. 574

பாற்கையிலே பற்பமது சிவப்பு கொஞ்சம் பாத்திவ னேதிற் பத்துபுடமும்போடு, சேர்க்கையிலே புடமதுவுந் தீர்ந்தபின்பு செயலான மூலியது சொல்லக் கேளு, மூர்க்க முடன் பொன்னொவாதரைதான் மூலிமியன்மையுடன் றுன ரைப்பாய் எட்டுசாமம், தீர்க்கமுளன்ருனரைத்து பில்லை தட்டி திறளாக ரவிதனிலே காயப்போடே. 575

காய்ந்தபின்பு ஓட்டிலிட்டுச் சீலையது கனமாக நூரெ ருவிற் புடத்தைப்போடு, மாய்ந்த பின்பு தியாறி யெடுத்தும்பாரு மன்னவனே செந்தூரம் வர்ணம் காணும், சாய்ந் தலுடன் யிப்படியே பத்துபோடு சார்பாக புடமதுவுந் தீர்ந்தபின்பு, எய்தலுடனுதரமாம் வேங்கே தன்னொலெழி லாக வானரைப்பாய் சாமம்ரெண்டே. 576

ரண்டான சாமமது வரைத்தபோது எழிலான பில்லை யது தட்டி மைந்தா, திரண்டான ரவிதனிலே காயவைத்து திறமாக ஓட்டிலிட்டுச் சீலைசெய்து, கண்டான புடமது வும் வராட்டி நூறு கவனமுடன் போட்டு வராகந்தூரிக் கும், தண்டான புடமதுவும் பத்துபோடு தாக்கான செந் தூரிக்கும், தண்டான புடமதுவும் பத்துபோடு தாக்கான செந்தூரம் சிவப்பு காணே. 577

காணவே செந்தூரமென்ன சொல்வேன் கடிதான ரசமது தான் மடியுமட்டும், தோணவே புடமதுவும் செப் பக்கேளு துறையுடனே சாரமென்ற செயநீர் தன்னால், மாணவே தானரைப்பா யாறுசாமம் மாற்கமுடன் பில்லை தட்டி காயவைத்து, ஊணவே ஓட்டிலிட்டுச் சீலைசெய்து வுத்தமனே நூரெருவிற் புடந்தான்போடே. 578

போட்டவுடன் செந்தூரமருணன் போலாங் பொங்க முடனிதிற்பத்து புடந்தான்போடு, நீட்டமுடன் செந்தூ ரங்குற்றம் நீங்கநிலையான சுல்லிதனை யடைக்கும்பாரு, தாட்டிகமாய் பரிட்சிக் கவிபரங்கேளு தகைமையுடன் மண்பாண்டந்தன்னை வாங்கி, மாட்சிமையாய் பாண்டத் தில் துவாரமிட்டு மாட்டா தொட்டியென்ற பாண்டம் வையே. 579

வைக்கவே தாட்டியென்ற பாண்டந்தன்னில் மன்ன வனே சில்லியென்ற பாண்டந்தன்னை, வைக்கவே சலம் விட்டு செந்தூரத்தை மயங்காமல் பணவிடைதான் பாண் டத்துள்ளே, வைக்கவே செந்தூரம் போட்டபோது வள மான துவாரமதுவடையும்பாரு, வைக்கவே செந்தூரம் பரிட்சைகாட்டி மாட்டா ரோகமென்ற பிழிவுதானே.

இழிவான நீரிழிவுமது மேகத்தான் பெழிலான மேக மது யிருபத்தொன்றும், பழியாமலனுபான மெதிலுண்டா கும் பறக்குமடா ரோகமென்ற கசரோகம்போம், வழியான செந்தூரப் பரிட்சைகாட்டு மயங்காமல்ராசரிடன் சென்று நீயும், சுழியான சுழிமுனையும் வாசிபார்த்து சுந்தரனே வடகலையிய் சென்றிடாயே. 581

சென்றுமே ராசனிடஞ் சென்றுநீயும் சிறப்புடனே செந்தூரம் பரிட்சைகாட்டி, குன்றிய தளவாகத் தான் கொடுத்து கொற்றவற்கு பத்தியமு மில்லாமல்ரூன், வென்றுமே யவரிடத்தில் பிணிகள் தீர்த்து வேணவுபசார முடன் நிதியும்பெற்று, நன்றலுடன் சோடசோவுபசாரந் தன்னால் நாயகனே தண்டிகையுந் தருவார்பாரே. 582

தானேதான் சென்றவிடஞ் சிறப்புமுண்டு தாரணியில் மாந்தரெல்லாம் பிரமைகொள்வார், வேணுன சித்து முனி ரிஷியென்பார்கள் வேதாந்த சித்தாந்த குருவென் பார்கள், கோணுன தத்துவத்தில் கடந்தஞானி கொற்ற வர்க்கு வுகந்ததொரு மகத்துவேன்பார், தேணுன மனேன் மணியும் கடாட்சிப்பாளே தேர்வேந்தராபரெல்லாம் மதி யங்குவாரே. 583

தியங்குவா ராசமுடி மன்னரெல்லாம் திறமையுடன் கைகண்ட பாண்டியன்ருன், மயங்குவார் பூதலத்தில் ராச யோகன் மாணிலத்தில் தன்வந்திரி யிவனென்பார்கள், தயங்கவே வகத்தியனா ரவதாரன்ருன் தாரணியில் யிவன் போல சித்தனுண்டோ, பயங்கமுடன் பலபலவாய்ச் சொல்லிக்கொள்வார் பூதலத்தில் நீயுமொரு சித்தனமே.

சித்தர்களுமுனைக்கண்டு பிரமிப்பார்கள் சிறப்புடனே வுந்தனுக்கு யின்னஞ்சொல்வார், பத்தியுடன் ஞானனோப

தேசஞ் சொல்வார் பாக்கமுடன் முறையுமனந்தஞ் சொல்வார், முத்திபெரும் வழிதனையே காட்டுவார்கள் முயலான சின்மயத்தி லிருந்துகொண்டு, சத்தியத்தை மறவாமல் தருமவானால் தாரணியிலென்னாலுந் தழைப்பாய்தானே.

உப்புக் கட்டு

தழைக்கவே யின்னமொரு கருமானங்கேள் தாரணியில் மானிடர்கள் செய்யமாட்டார், பிழைக்கவே வேண்டுதற்கு யின்னஞ்சொல்வோம் புகழான கல்லுப்பு சேர்தானென்றி, முழைக்கவே குழுக்கல்லில் தன்னிலிட்டு முயற்சியுடன் தானரைக்க விபரங்கேளு, மழைக்களிலே பூர்க்குமந்த காளான்தன்னை மாற்கமுடன் கொண்டுவந்து சலத்தைவாங்கே. 586

வாங்கியே சலனமென்னுஞ் செயநீராலே வளமையுடன் ருனரைப்பாய் பத்துநாள்தான், தூங்கியே திரியாதே மைந்தாபாரு துரையுடனே மைபோலவரைத்துமே தான், ஏங்கியே போகாமல் பில்லைதட்டி எழிலாகரவிதனிலே காயவைத்து, ஓட்டியே ஓட்டிலிட்டுச் சீலைசெய்து வுத்தமனே கோழியென்ற புடத்தைப்போடே. 587

புடமதுதா னறியபின் னெடுத்துப்பாரு புகழான கல்லுப்புக் கட்டிப்போகும், திடமுடனே பின்னும்ந்தசெயநீராலே தீவிரமாய்தானரைப்பாய் நாலுசாமம், தடமுடனே மைபோலே யரைத்துப்பாலா சார்புடனே பில்லைதட்டி காயவைத்து, மடமுடனே வோட்டிலிட்டுச் சீலைசெய்து மயங்காமல் முன்போல புடத்தைப்போடே. 588

போடவே புடமதுதா னறிப்பின்பு பொங்கமுடன் ருனெடுத்துப் பார்க்கும்போது, நீடவேபற்பமது யென்ன சொல்வேன் நிலையான நீருக்குமனலுமேகா, சூடவே பின்னும்ந்த செயநீராலே சூட்சமுடன் பத்துபுடந் தீர்ந்தாயானால், தேடவே பற்பமது யென்னசொல்வேன் தேசத்தில் கிட்டாது சிவயோகிக்கே. 589

சிவயோகி பொய்த்தன்மை

சிவயோகி யென்றாலே மெத்தவுண்டு சிவந்தனையே கண்டவர்போல் வார்த்தைசொல்வார், தவயோகிபோல் ஒருவேஷம்பூண்டு சர்வகலை யரிந்ததொரு ஞானிபோல, பவங்கண்ட ரிஷியென்று பெயருக்கொண்டு பாரினிலே பசப்பியல்லோ பொருள்தான்கொள்வார், சவம்போலமுச்சிதனை யடக்கிக்கொண்டு தாரணியில் பிர்மைகொள்ள நடப்பர்தாமே. 590

தாமான பற்பத்தை செய்யமாட்டார் தாக்கான சருக்குருவைக் காணமாட்டார், பேமானிபோல வெகுபேச்சி

சொல்வார் பேச்சிக்கு முன்பாக பாட்டு சொல்வார், சாமானிய புருஷனென்று வார்த்தை சொல்வார் சாற்றலுடன் தூஷணைகள் மிகவுஞ் சொல்லுவார், நாமான சாத்திரங்கள்திகம் பேசி காணியே தலைகுனிந்து நடுங்குவாரே. 591

நடுங்குவார் பற்பத்தின் னேன்மைகாணார் நாட்டிலே பாக்கண்ட வளமையப்பா, அடுங்கவே பற்பத்தை கண்டாராய்ந்து அப்பனே நாமுரைத்தோ மவனியோர்க்கு, தடுக்கவே பற்பத்தை செம்பிலீய சண்ணுமே வுகலென்ற நாற்றம்போகும், ஒடுங்கவே பத்துக்கு ஒன்றுதானு முத்தமனே குருதனையே தாக்கிடாயே. 592

தாக்கவே ரவிதானுங் கட்டிப்போகும் தகைமையுடன் செம்பதுவு முறலேகி, நோக்கமுடன் செம்பதுவும் வரணங்காட்டும் நேராக வசம்பு நிகர்வெள்ளி சேர்த்து, பாக்கவே வந்திடைக்குத் தங்கஞ் சேர்த்துப் பாண்மையுடன் தானுருக்கி யெடுப்பாயானால் தூக்கமுடன் மாற்றதுவு மிகவுமாகி துப்புறவாய் தங்கமது கானும்பாரே.

காணவே பற்பத்தை யனுபானத்தில் பணிவிடை தான் மண்டலங்கள் கொண்டுவந்தால், தோணவே குன்றமென்ற தெட்டும்போகும் தோற்றுவாய்வென்ற தென்பதும்போம் காணவே பாண்டுவகையாறுந்தீரும் நாடாது சூலை பதினெட்டும்போகும், வேணவே மகொதரம் பீலிகையும் போகும் விருப்பமுடன் வயிற்றுவி விம்மல்போமே.

போமேதான் குடற்பிறட்டால் வாய்நீரால் குடல்வாத மனுர்வாதம் பட்சவாதம், ஏமேதான் கண்டவலி கவுசு கட்டி வீக்கமுடன் நீரும்பல் விக்கல்போகும், தேமேதான் பித்தமென்ற நாற்பதும்போம் திரளான மலட்டு வலிகுடைச்சல் தீரும், நாமேதான் சொன்ன படியுப்பின் மார்க்கம் நாதாக்கள் சொல்லவில்லை நாம்சொன்னோமே. 595

சொன்னோமே சித்தர் முனிசித்தர் தாமும் சூட்சாதி சூட்சமதை மறைத்துப் போட்டார், என்னைப்போ லுப்பினிட மார்க்கந்தன்னை எடுத்துரைத்தார் நாதாக்களாருமில்லை, தன்னைப்போல் வெகுளியதாய் சொல்லிப்போட்டு தாறுமாறாக வல்லலா மரைத்துப் போட்டார், இன்னம் வெகுமைமைப் புகண்டுதேர்ந்து எடுத்துரைத்தே னுப்பினிட மார்க்கந்தானே. 596

தானு வுப்புதன்னைக் கொண்டபோது தாக்கான தேகமது கற்றுணுகும், கோணையெனதையர் காலாங்கி நாதர் குருபத்தை யான்வணங்கி பாடிவைத்தேன்,

தேனான விண்ணூல்தான் குருநூலாகும் திரட்டிவைத்தேன்
 நேழாயிரக் காண்டமப்பா, பாணை பராபரியை மனதி
 லுன்னி பாடிவைத்தேன் சீனபதி தேசத்தாற்கே. 597

தேசமென்றால் தேசமது சொல்லப்போமே தேசத்தில்
 சீனபதிக் கிணையூடுண்டோ, மோசமில்லை யவரிடத்தில்
 மாந்தரப்பா முடிசாய்ந்த மன்னர்முதல் குருக்கள்தாமும்,
 பட்சமுடன் பட்சமுண்டு வருளுமுண்டுபாரினிலே யவர்க்
 கீடு சொல்லப்போமோ, நேசமுடன் சத்தியத்தை கைவிடா
 தார் நீணிலத்தில் சீனபதி மாந்தர்தாமே. 598

தங்கச்செம்பு

தாமான இன்னமொரு சூட்சம்பாரு தண்மையுடன்
 சொல்லுகிறே மைந்தாகேளு, கோமான கெந்தகமும் சூதந்
 தானும் கொடிதான சாரமுடன் நிமினைதானும், காமான
 காரமுடன் சீனந்தானும் கருவான கண்டருடன் தொட்டி
 தானும், நாமான சரக்கெல்லாஞ் சரியாய்த் தூக்கி நளின
 முடன் தானரைப்பாய் பழச்சாற்றுவே. 599

அரைக்கையிலே நாற்சாமமறைத்தபோது அப்பனே
 மெழுகது போலாகும்பாரு, திரைக்கவே கலசமென்ற
 பாண்டந் தன்னில் திறமுடனே தானடைத்து மைந்தா
 கேளு, கரைப்புடனே மேலதனில் ரவியால்முடி களிப்
 பென்ற மண்ணதனால் சீலைசெய்து, முறைப்படியே கவு
 தாரி புடத்தைபோடு மோசமில்லை பதங்கமது யேறும்
 பாரே. 600

பாரேதான் பதங்கமது யென்னசொல்வேன் பாரி
 னிலே கருவாளி செய்வான்பாரு, நேரேதான் பதங்கமதை
 குழுக்கல்லிட்டு நினைவாக வந்திடைக்கி கெந்திசேகத்து,
 கூரேதான் வந்திடைக்கி பாதிசூதம் குறிப்பாக தானரைப்
 பாய் செயநீதன்னால் சாரேதான் மெழுகுபோலரைத்து
 பின்பு சட்டமுடன் பின்னும்ந்த கலசமேற்றே. 601

ஏற்றவே கலசம்வாய் ரவியினால் யெழிலாக முடி
 யல்லோ சீலைசெய்துப் போற்றியே மனேன்மணியை
 தியானித்தேதான் பொலிவாக முன்போல புடத்தைப்
 போடு, காற்றில்லாவிடந்தனிலே புடந்தான்போடு கறுப்
 பான பதங்கமது மேலேதாடும் ஆற்றியே யுடமாறி
 யெடுத்துப்பாரு யப்பனே தங்கமது சொல்லொண்ணாதே.

சொல்லவென்றால் நாவில்லை பாவுமில்லை சூட்சாதி
 சூட்சமெல்லாம் சூதத்தாட்டம். வெல்லவே பதங்கமதை

படுத்துக்கொண்டு விற்பமுடன் பாணைக்குள் பதனம்
 பண்ணு, கொல்லவே தங்கமது களஞ்சியொன்று கூரான
 பதங்கமது சரிநேரொக்க, மெல்லவே முசைதனிலடைத்து
 மைந்தா மேன்டையுடன் சில்லிட்டுச் சீலைசெய்யே. 603

செய்யவே சீலையது வலுவாய்ச்செய்து செப்பமுடன்
 சரவுலையில்வைத்துயூது, பையவேதியாரி எடுத்துப்பின்பு
 பக்குவமாய் முசைதனை யுடைத்துப்பாரு, மெய்யான
 யேமமது செப்புமாகும் மேன்மையுடன் செம்புதனை
 யெடுத்துப்பாலா, துய்யவே பதினாலுக்கொன்றுசேறு
 துப்புரவாய் மாற்றாறு காணுந்தானே. 604

காணவென்றால் வாதவித்தை கலகுவிலாச்சோ கண்
 டவர்கள் விண்டவர்களாருமில்லை, தோணாத சாக்
 கெடுத்து ஆதியென்ன தொல்லுலகில் கேட்டவர்கள்
 கோடாகோடி. காணான கைப்பொருள் போல் வாய்க்குமோ
 சொல் சண்டாளது ரோகிகட்கு வாய்க்காதன்று, விணு
 கத்தானலைந்து சுட்டுகெட்டு வீணிலே மடிந்தவர்கள்
 கோடியாமே. 605

லிங்கக்கட்டு

கோடியாமின்ன மொருமானங்கேள் கொட்டினேன்
 வாகமென்ற கட்டைதானும், தேடியலைந்தாலுங் கிட்டுமோ
 சொல் தெளிவான லிங்கமது களஞ்சிபத்து, வாடியேதிரி
 யாதே மன்னுகேளு வளமாகச் சொல்லுகிறேன் லிங்கப்
 போக்கு, நீடியேபாவையர் முன்றுநாளு நினைவாக முழு
 கிடவே யூறப்போடே. 606

போடேதான் மூன்றுநாள் சென்றபின்பு பொங்க
 முடன் தானெடுத்து தேனில்தானும், நீடவேமூன்று நாளு
 றப்போடு அப்பனே லிங்கமது சுத்தியாச்சு, கூடவே
 லிங்கமது வின்னுமப்பா குமுறவே வெள்ளுள்ளிச் சாற்றி
 னாலே, ஆடவேமூன்று நாளுறப்போடு அப்பனே லிங்க
 மது சுத்தியாச்சே. 607

ஆச்சென்று விடுகாதே மன்னுகேளு வப்பனே லிங்க
 மதை யெடுத்துக்கொண்டு, பாச்சலென்ற யெரிகால்ன்
 பாலினாலே பாங்குபெறநாற் சாமஞ்சுறுக்குதாக்கு, காச்ச
 லுடன் லிங்கமது கட்டிப்போகும் கருவான லிங்கமது
 வேதையாகும், பேச்சில்லைவவதை முகம்யாருங்காணர்
 பேரான லிங்கத்தின் போக்குதானே. 608

போக்கான லிங்கத்துச் குறுதிசொல்வேன் பொலி
 வான வெள்ளியது யாறுமாறும், தாக்கான செம்பதுவும்
 நாலுமாகும் தகைமையுடன்ருனுருக்கி குருவொன்றிய,

தூக்கான நிரையுடனே பாரங்காணும் துறைதுறை யோடும் முறையோடும் ஆதிப்போடு, காப்பான வெள்ளி யது நிற்கும்பாரு கனகமது மாந்றதுவு மாறுமாமே. 609

ஆரூனமாற்றதுவு மிகவுமாகி அப்பனே புடத்துக் குவுறுதிதங்கம், வாருனவாரடித்து புடத்தைப்போட வளமையுடன் தங்கமது யிறங் தும்பாரு, கூரூனதங்கமது யென்னசொல்வேன் கொற்றவனே சிவயோகி முறுதி காண்பான், நேரானதங்கமது பிறிவியென்பார் நேர்மையுடன் செய்வனே வாதியாமே. 610

வாதியாமென்றதற்கு வகுப்புக்கேளு வாகான லிங்க மதை கொடுக்கக்கேளு, சோதியாமேனியது சுரமுங்கண் டால் துப்புரவாம் சன்னிமுதல் கொடுக்கலாகும், நீதியுடன் பத்தியமு மில்லைகண்டிர் நிலையான முதல்வாயு போகும், பாதிமதிசடையணிந்த தம்பிரான்மேல் பத்தியுடன் சத்தியமாய் சொல்லிட்டேனே, 611

பூரக்கட்டுவேதை

சொல்லவே பூரமென்ற கட்டைதானும் சூட்சமுடன் தாமுரைப்போ மைந்தாகேளு, வெல்லவே பூரமது லொண்டுவந்து வேகமுடன் முலைப்பாலி லூறப்போடு, கொல்லவே மூலியது கேளுமைந்தா கொடிதானவாடு திண்ணு மூலிதானும், புல்லவே சுறுக்கதுதா னுலுசாமம் புகழவே கொடுக்க விபரங்கேனே. 612

கேளேதான் மற்றுநாள் பின்னுங்கேளு கெடியான யிண்டிலையுஞ் சாமம்நாலு, தாளேதான் பிரட்டியதை சுறுக்குதாக்கு சாங்கமுடன் கட்டியது யிறுகிக்காட்டும், பாளேதான் போகாமல் தைவேளைச்சார் பாகமுடன் பின்னமது சாமம்நாலு, வீளேதான் சறுக்கிடவே பின் னுங்கட்டும் வேதாந்தத்தாயினது கடாட்சந்தானே. 613

தானுபூரமது சாற்றக்கேளு தையையுடனே கார மென்ற படிகாரந்தான், மானுபூரத்துக் கிரட்டிமைந்தா மன்னவனே வாறுவகை செயநீர் தன்னால், பானுனவெண் ணையது போலயாக்கி பாலகனே பூரத்துக்கங்கிபூட்டி, கோனானகவசமது வலுவாய்ச்செய்து கொற்றவனே ரவி தனிலே காயப்போடே. 614

போடவே சீலையது காய்ந்தபின்பு பொலிவாகப் பத் தெருவிற் புடத்தைப்போடு, நீடவே புடமதுவு மாறிப் பாரு நித்தமுடன் பூரமது பொருமிக் கட்டும், கூடவே கட்டிதனை யெடுத்துக்கொண்டு கோளாறு நேராமல்

சட்டிக்குள்ளே, நீடவேயுப்புதனை சட்டிக்குள்ளே ிறை யவே பாதி நடுமையம்வையே. 615

வைக்கவே யேலுமந்த வுப்பைக்கொட்டி மறவால் மேற்சட்டிக் கொண்டுமுடி, துப்புரவாய் சீலையது வலு வாய்ச்செய்து துடியான வாலுக்கையிலெரிப்பாயப்பா, தப் பாமல் சாமமது எட்டுசாமம் சாங்கமுடன்றூணெரிப்பால் பான்மையாக, குப்புரவாயாறியபின் னெடுத்துப்பாரு குணமான பூரமது பற்பமாச்சே. 616

ஆச்சென்று விடு தே யன்பாய்கேளு அப்பனே வெள்ளியது ஏழுமாசு, மாச்சலென்ற செம்பதுமுன்றே யாகும் மகத்தான குகைதனிலே யுருக்கியப்பா, காச்சலு டன் பத்துக்குஒன்று பூரம் கருவாகத்தானுருக்கி கொடுத் துபாற்க, பேச்சொன்று மில்லையப்பா பொன்னேயாகும் பொன்னவனே மாற்றதுவுமாகும் பாரே. 617

பாரேதான் கரியோட்டி லூதிப்போடு பாங்கான செம் பதுவும் நீங்கியேதான், நேரேதான் வெள்ளியது எடை தானிற்கும் நேர்மையுடனி ரண்டுக் கோர் தங்கஞ்சேர்த்து வேரேதான் வாரடித்து புடத்தைப்போடு வாகான தங்க மது யுறங்கும்பாரு, சீரேதான் பிறப்பென்ற தங்கம்பா தேசத்திற் கிட்டாது புண்ணியற்கே. 618

புண்ணியத்தாலில் வேதைவாய்க்குமல்லால் புகழான பூரமென்ற பற்பந்தனை, திண்ணமுடனாறு மாற்றமா ணிக்கம்பா திறமாகமட்ட மென்ற பொன்னுமாகும், வண்ணமுடன் தகடடித்து களஞ்சியப்பா வாகுடனே குன்றியதுவுமி நீராலே வண்ணமுடன் தான் குழைத்து தடவிப்போடு தகைமையுடன் மாற்றதுவுமுயருங்கானே.

காணவே பூரமது குன்றிதானும் கருவாகத் தானெ டுத்து வனுபானத்தில், தோணவே கொண்டாக்கால் வாய்வுபோகும் தோற்றமுடன் மேகமென்ற திருபதும் போம், வேணவே சூலையோடு விம்மல்போகும் மிக்கான வயிறுவலி பொருமல் தீரும், சீனமுடன் வக்கினி யாமந் தந் தீரும் சிறப்பான குன்முதல் சொரிகள் போமே. 620

போகுமே கசரோக மெல்லாந் போகும் பொல்லாத சயரோகமேகும்பாரு, ஏ கு மே சில்விஷபாகமனைத்தும் போகும் யெழிலான பாண்டு முதல்கசிவு போகும், சாகுமே வீக்கமுதல் ரணங்கள் போகும் தாழ்வான ரோகமுதல் மூலம்போகும், வேகுமே புணிகளெல்லாஞ் சடலம்யிட்டு வேகமுடன் தீருமென்று வறைந்திட்டானே. 621

பஞ்சபூதசெந்தாரம்

வறைந்திட்டேன் பஞ்சபூதம் சொல்லக்கேளு வகையான லோகமது வஞ்சங்கூட்டி, துறைந்திட்டேன் தங்கமது ஒன்றேயாகும், துறையான வங்கமது வொன்றேயாகும், பரைந்திட்ட செம்பதுவு மொன்றேயாகும் பாலகனே யிரும்பதுவு மொன்றேயாகும், கறைந்திட்ட நாகமது நான்கேயாகும் கருவான லோகமது வஞ்சங்கூட்டே.

கூட்டியே தானுருக்கி உடுத்துப்பாரு கூறுவேன் கிராசமது சாற்றகேளு, தாட்டிகமாயரிதாரம் களஞ்சியாறு தாக்குவாய் கிராசமது தன்னிலீவாம் வாட்டமுடன் மளங்கமது போலேயாகும் வாகான களங்கமது சிவப்பு செய்ய. மாட்டிமையாய் சூதமென்ற ராஜாதன்னை மயங்காமல் கெந்தியது ஒக்கக்கூட்டே. 623

கூட்டியே செந்தாரம் செய்யக்கேளும், குறிப்பான பாண்டமது கொண்டுவந்து, நாட்டமுடன் வம்புத்னைக் கீழ்மேலிட்டு நளினமுடன் நடுமையம் காரமிட்டு. வாட்டமுடன் கெந்தியது மேலே போட்டு வளமாக நடுமையம் சூதமிட்டு, தீட்டமுடன் மேலுமந்த வுப்பைக் கொட்டிதிற மாகமேல்முடி சீலைசெய்யே. 624

செய்யவே ரவிதனிலே காயவைத்து சிறப்பாக வாலு கையினடுப்பிலேத்தி, உய்யவே தீழுட்டு எட்டுசரம முத்தமனே தானெரிப்பாம் மைந்தாகேளு, பையவே யாறின பின்னெடுத்துப்பாரு பாகமுடன் செந்தாரமாகும்பா, தொய்யவே செந்தாரங்களங்குபாதி துறையோடு முறையோடு மரைத்திடாயே. 625

அரைக்கையிலே தும்பையென்ற பூண்டினாலே அப்பனே நாற்சாமரைத்தபோது, நிரைக்கையிலே மனம்பேர் லாகும்பாரு நேர்மையுடன் ரவிதனிலே காயவைத்து, திரக்கமுடன் கல்வத்திற் பொடியாய்ச் செய்து திறமுடனே காசியென்ற குப்பிதானும், வரைக்கமுடன் குப்பிக்குச் சீலையேழு வாகுடனே வாலைவிட்டுச் சீலைசெய்யே.

சீலையது செய்துபின்பு பின்னுங்கேளு செழிப்புடனே மருந்தை யெல்லாங்குப்பியிட்டு, வாலையென்று மனேன் மணியை தியானங்கொண்டு மறவாமல் மாக்கல்லு கொண்டுமுடி, பாலையுடன் சட்டிதனில் மணல்தான் கொட்டி பாலகனே நடுமையம் குப்பிவைத்து, ஆலையென்றும் வாலுகையிலடுப்பிலேற்றி வப்பனேயேழு நாளெரித்திடாயே. 627

எரிக்கையிலே செந்தார மருணன்போலா மெழிலான முருக்கன் பூநிறம்போலாகும், அரிக்கையுடன் செந்தார மெடுத்துப்பாரு அப்பனே சீசாவிற் பதனம்பண்ணு, தரிக்கமுடன் வெள்ளிசெம்பில் பத்துக்கொன்று தையயுடனே தானுருக்கி குருவொன்றிய, பரிக்கமுடன் தானுருக்கி வாங்கிக்கொள்ளு பாலகனே கரியோட்டி யூதிப்போடே. 625

ஊதிப்பார் காற்றது மாறுகாணு முத்தமனே தங்கமது நாலுக்கொன்று சாதியாங்கும்மப்பூ சார்புடனே தான் சேர்த்து வாரடித்து, வாதியாம் புடமதுவு மாற்று காணும் மகத்தான வேதையிது வறுதிதந்நாம், பாதியாந்தங்கமது யிரண்டுக்கொன்று பாகமுடன் மாற்றுதுசேர்த்துப்பாரே. 626

சேர்கையிலே மாற்றதுவுஞ் சிவந்தபொன்றும் தெளிவான மதுவதிகங்காட்டும், பார்க்கையிலே பிறவியது பிரவிப்பொன்றால் பாரினிலே நாதாக்கள் ரிஷிகள்வேதை, தீர்க்கமுடன் கருவாளிசெய்வான்பாரு தீர்முடன் மற்றொருவர் செய்வாரேதான், மார்க்கமுடன் காலாங்கிபாதம்போற்றி மன்னவனே பாடிவைத்தேன் போகர்தாமே. 627

தாமானபாகமது யாருஞ்செய்யார் தாரணியில் புத்தியுள்ளான் செய்வான்கண்டர், சாமானவாத வித்தைவதீத வித்தை சாங்கமுடன் யேகாவான் காணும்வித்தை வாமான ஞானவான் சிவயோகிக்கு வாகுடனே பலிக்கு மல்லாமற்றோர்க்கில்லை, தாமான மின்றிலார்க்கு தவுமோ சொல் துப்புரவாய் வித்தையது பலிக்காதாமே. 628

பலிக்காது காமிகட்டும் கர்மிகட்கும் பாங்குடனே பாவினென்ற சண்டாளர்க்கும், சொலிக்காது யேகமென்ற வித்தையப்பா சூட்சாதி சூட்சத்தைக் காணமாட்டார், ஒலிக்கவே பூரணத்தை மனதிலுன்னி யுத்தமனே யெந்நாளுஞ் சிவயோகம்பார், கெலிக்கவே பிராணாயந்தன்னிற் சென்று கெவனமுடன் குளிகைக்கு வழிதான் தேடே. 629

தேடவே குளிகையது பூண்டுகொண்டு தேசத்தில் வித்தையெல்லாங் கண்டுபாரு, நாடவே யிம்மருந்தை மைந்தாரு நளினமுடன் நெய்தேனிற் கொண்டு வந்தால், ஊடவே மேகமென்ற திருபதும்போ முத்தமனே யீனையது காசம்போகும், பாடவே பாண்டுவகையாறுந்தீரும் பாங்குடனே குன்மமொட்டுந் தீரும்பாரே. 630

தீருமே பீலிகையும் கவுசிக்கட்டி தீங்குசெய்யுஞ் சூலையது விட்டுப்போகும், கூடனே வாயுவென்ற தெண்

பதும்போம் கொடிதான சயமுதலுமகன்லு போகும், நேருமே மூலமுதல் பவுத்திரம் போம் நெடிதான மந்தாரகாபம் போகும், பாருமேமேல் மூச்சுவாதம் போகும் பட்சமென்ற வாதமது கழன்றுபோமே. 634

கழன்றுமே போகுமது சிலேதம்ந்தானும் கண்ணிலுள்ள வியாதியெல்லாங்கதி கெட்டோடும், தழன்றுமே தேகமது கற்றுாணுகும் தகைமையுடன் யெந்நாளு மிருக்கலாகும், பழன்றுமே சமாதிக்குளிருக்கலாகும் பாரினிலே நீயுமொரு சித்தனாவாய், அழன்றுமேபோகாதே வீண் போகாதே அப்பனே தேகமது கற்றுாணுமே. 635

கல்லான தூணது போலாகும்பாரு கருவாக விண்ணமொருகருமானங்கேள், புல்லான விருட்சமது சொல்லக்கேளும் புகலரிய மேருவுக்கு வடபாகத்தில், கல்லானசித்தர் முனிவாசஞ் செய்யும் கரடானகானென்று குகைதானுண்டு, செல்லான புத்துகளுமனேகமுண்டு செயலானகாணுறு வோடையுண்டே. 636

சோதிவிருட்சங் கண்டது

உண்டான விருட்சமது யென்சொல்வேன் உத்தமனேகானகத்து சோதியப்பா, திண்டான மரமது தான் ரிஷிகள் பக்கம் திறளுடனே யம்மாமுமெத்தவுண்டு, செண்டான புஷ்பகது நீலவன்னம். செகசோதி நீலமப்பா கூறப்போமோ, வண்டான வண்டுகள் தான் கூட்டம்பாரு மகத்தான மரத்திண்டமேலேதானே. 637

தானான வண்டதுவுங் கீதம்பாடும் தாக்கான கீதமது வோசைகாட்டும், கோான குருநாதர் சித்தர்தாமும் குடியிருப்பு யெந்நேரம் விருட்சந்தன்னில், தேனான முனிகூட்டமெத்தவுண்டு தெளிவான கானகத்தில் விருட்சந்தனை பாணான பலரிஷியுங்கண்டு தேர்ந்து பாரினிலே சித்தர்களுக்குரைத்தாதாமே. 638

உரைத்தாரே சித்தர்களுங்கண்டுதேர்ந்து உத்தமனே முனிகளுக்குரைத்தார் தாமும், நிறைத்தாரே சோதியின்றன் மகிமையெல்லாம் நீனிலதல்ல கண்டரிந்து புளவு சொன்னார், வரைத்துமே சித்தர்களுங் கண்டாராய்ந்து வளமுடனே மையொன்று செய்தார்பாரு, முரைப்படியே மையதனை சொல்லக்கேளு முத்தமனே மாணுக்கள் பிழைக்கத்தானே. 639

சோதிவிருட்ச மை

தானான விண்ணமொரு கருமானங்கேள் உயவுடனே சொல்லுகிறேன் மைந்தாபாரு, கோான கமலமுனி

சொல்லவில்லை குவலயத்தில் சித்தர்களு மனேகஞ்சொன்னார், வேனான வென்னூல் போர்லாருஞ் சொல்வார் தேசத்தில் மானிடற்கு தெளிவாய்ச் சொன்னேன், பாணான விருட்சத்தின் பட்டைதானும் பாகமுடன் கொண்டுமே 640 தயிலம்வாங்கே.

வாங்கவென்றால் தயிலமது சொல்லக்கேளு வாகான மரவெட்டை சமனதாக, தூங்கியே திரியாதே மன்னுபாரு துறையோடு முறையோடு செப்பக்கேளு, வாங்கியே குழித்தயில மிறக்கிக்கொண்டு மாற்கமுடன் ததிலரைக்க விபரங்கேளு, ஏங்கியே போகாமல் தயிலந்தன்னில் யென் மகனே புழுக்கோடு உரமுங்கூட்டே. 641

கூட்டியேதமுடன் குழியானக்கண் கொற்றவனே கரும்பூனை கண்ணுதானும், மாட்டியே தேவாங்கு கண்ணுங்கூட்டி மயங்காமல் சுழல்வண்டு தானுஞ்சேர்த்து, தாட்டிகமாய் கஸ்தூரி பூரந்தானும் தான்கலந்து தயிலமதிலரைப்பாயப்பா, வாட்டமுடன் ருனரைக்க மைபோலாகு மன்னவனே மைபோலே யாகும்பாரே. 642

பாரேதான் மையெடுத்து பதனம்பண்ணு பாகமுடன் போக்குவகை சொல்லக்கேளு, நேரேதான் மையதனை குன்றிதானும் நேர்மையுடன்வுள்ளங்கை தன்னில்வைத்து தீரேதான் மனோன்மணியை தியானித்தேதான் திறமுடனே மையதனைப்பார்க்கும்போது, ஊரேதான் பூமிதளமுள்ளதெல்லா முத்தமனே கண்ணுக்கு தோற்றுந்தானே.

தோற்றமுடன் மையதனை பார்க்கும்போது தோன்றுமே பாதாள நீதிகளெல்லாம், வேற்றுமையாய் காண்பிக்கும் நிதிகளப்பா வெவ்வேறாய் பிரிவுமுதலுளவுகாட்டும், போற்றமுடன்மையதனைலலாடமீதில் பொங்கமுடன் தீட்டிவருவாயானால், ஏற்றபொருளுந்தனுக்கு கண்ணிற்றென்று மென்மகனே புத்தியுள்ளான் செய்வாந்தாமே.

தாமான மையதனை லலாடம்பூண்டி தாரணியில் ராகரிடஞ் சென்றயானால், காமான மாகவல்லோவுந்தனுக்கு கடாட்சித்து மரியாதையாவுஞ்செய்து, வேமான மாகவல்லோ நிதியுந்தந்து விருப்பமுடன் சோடசோபசாரஞ்செய்து, தீமான மாகவல்லோ சதா காலந்தான் திகுடனேயேவலுக்கு முன்னிற்பாரே. 643

நிற்கையிலே வுந்தனுக்கு வகியமாகி நேர்மையுடன் சரிபீடம் தான்கொடுப்பார், வற்கமுடன் கேட்டதெல்லாதான்கொடுத்து வாகுடனே நாடுவளம் பூமியீவாரதுற்கைமுதல் காளிபல பிடாரியாவும் துப்புரவாயுந்

னுக்கு நடுங்கும்பாரு, அற்பமென்று நினையாதே மையின் வேகம் அப்பனே நாமுரைத்தோ முண்மைபாரே. 646

இராக்காலம் ஆகாயத்தில் மண்டலங் காண்பது

உண்மையா மின்னமொரு கருமானங்கேள் உத்தமனே சொல்லுகிறே மைந்தாகேளு, தன்மையாமதனை எடுத்துக்கொண்டு தகமையுடன் புருவத்தில் மைதான் திட்டி, கண்மையுடன் வாகாஷம் பார்க்கும்போது கனிவாகவேழுமண்டலமுந் தோன்றும், பன்மையா மாகாஷவதி சயங்கள் பாங்குடனே றுன்தெரியும் பாருளோர்க்கே.

பாரிலே வதிசயங்கள் காணலாகும் பரிதிமதிவருந் ததிகள் பார்க்கலாகும், சீருடனே சத்தலோகங்களெல்லாம் சிறப்புடனே கண்ணிற்கு தோற்றுங்கண்டீர், தாருடனே யிதிகாச வித்தையெல்லாம் தாரணியிலென்னோரும் பார்க்க வாகும், கூருடனே காலாங்கிநாதர்பாதம் குறிப்புடனே யான்வணங்கி கூறினேனே. 648

கூறினேன்பல நூலுங்கண்டாராய்ந்து கொப்பனே சுளுக்குமுதலுளவு பார்த்து, தேறினேன் கைபாகம் செய் பாகந்தான் தெளிவாகக் கண்டறிந்து யிந்நூல்தன்னை, மாரியே பிழைப்பதற்கு வழியுஞ்சொன்னேன் மகத்தான வேதையிது துரையுஞ்சொன்னேன், மீறியே பேரகாமல் விதியுஞ்சொன்னேன் மிக்கானகாண்ட மேழாயிரந்தானே

தானான காண்ட மேழாயிரந்தான் தாக்கான கருக்கு ருங் காணலாகும், பானான மாற்கமுதலறியலாகும் பால கனே யுன்னூர்போல் லாருஞ்சொல்வார், தேனானவின் னூல்தான் குருநூலாகும் தேர்ந்தெடுத்தேன் காண்டமிது சத்தகாண்டம், மானான மனோன்மணியான் தேவிதானும் மகிழ்ச்சியுடன்றுகேட்டு மகிழ்ந்திட்டானே. 650

சாதிலிங்கக்கட்டு செந்தூரவேதை

மகிழ்ந்ததொரு சாதிலிங்க மின்னம்பாரு மகத்தான லிங்கமொரு கட்டிவாங்கி, தகிழ்ந்ததொரு கட்டிக்கு கடகங்கேளு தாக்கான தாளகமுஞ் சிலையும்கெந்தி, நெகிழ்ந்ததொரு யெரிகாலன் பாலாலாட்டி நேர்மையுடன் றுனரைப்பா யாறுசாமம், மகிழ்ந்துமே தானரைத்துக் கவசஞ்செய்து மார்க்கமுடன் சீலையது வலுவாய்ச் செய்யே. 651

செய்யவே ரவிதனிலே காயவைத்து செம்மையுடன் கோருயதுப் புடமதாக, துய்யவே தீழூட்டிப் புடத்தைப் போடு துப்புரவாம்புடமது தானூறிப்பின்பு, பையவே யெடுத்துப்பார் சாதிலிங்கம் பாகமுடன் கட்டியதுவுருகிப் போகும், மெய்யுடனே கட்டுயது யெடுத்துமைந்தா மேன் மையுடன் செந்தூரஞ் செய்பக்கேளே. 652

கேளேதான் செந்தூரம் செயநீர்தன்னால் கெடியுடனே நாற்சாமம் சுறுக்குதாங்கு, வீனேதான் வீரமென்ற செய நீர்தன்னால் வேகமுடன்றூன்கொடுக்க காரமேறி, தாளே தான்சட்டிதனில் மணல்தான்கொட்டி சாங்கமுடன் கட்டி தனை நடுவேவைத்து, மீளேதான் மேலுமந்தமணல்தான் கொட்டி விளங்கவே மேற்சட்டிகொண்டுமூடே. 653

மூடியே தானெரித்து யெட்டுசாமம் முனையானவாலு கையி லெடுத்துமைந்தா, நீடியே தீயாறி யெடுத்துப்பாரு நேர்மையுடன் செந்தூரமென்ன சொல்வேன், கூட்டியே செந்தூரம் பதனம்பண்ணு கொற்றவனே வெள்ளிசெம் பில் பத்தக்கொன்று, வாடியே திரியாதே மைந்தாகேளு மயங்காமல் கரியோட்டி லூதிப்பாரே. 654

பார்க்கையிலே பொன்னதுவு மாற்றுகாணும் பாக முடன் நாலுக்கோர் தங்கஞ்சேர்த்து, தீர்க்கமுடன் வார டித்துப் புடத்தைப்போடு திறமான பொன்னதுவு மெட்டு மாகும், வார்க்கவே மறுபடியு முருக்கியேதான் மறவாமல் செங்கல்லில் கம்பிசாய்த்து, ஆர்க்கவே தானெடுப்பாய் கம்பிதன்னை அப்பனே பிறவியது பொன்னுமாச்சே. 655

ஆச்சென்றுவிடுகாதேமைந்தாகேளு அப்பனேகுன்றி யிடை தேனிலுண்ண, மூர்ச்சன்றி வாசியது கீழேநோக் கும் மூலமுதல் கபாலவரை வன்னிமீறும், காய்ச்சலுடன் சன்னிபதி மூன்றும்போகும் கடிதானவாயுவென்ற தெண் பதும்போம், காய்ச்சலுடன் பிறவீச்சு வுள்வீச்சேகும் நாடாது நாவரசி நளிநாமமே. 656

நளிநமாங் கவுசையொடு மேகம்போகும் நாட்பட்ட சுரமுதலும் நாடாதப்பா, நளிநமுடன் முறைக்காய்ச்சல் கத்தீயோடும் கபாலவலி முகசன்னி காடேபோகும், பளிந மதாயிப்பாகம் யாருஞ்சொல்லார் பாரினிலே சித்தர்களு முனிவர்தாமும், மலினமுடன் பலநூலுங் கண்டாராய்ந்து மாற்கமுடன் பாடிவைத்தேன் காண்டமேழே. 657

ஏழானகாண்டமது பெருநூலாகும் யென்மகனேயின் நூல்போலாருஞ் சொல்லார், வாழான நூல்களெல்லாம் பார்த்துமென்ன பார்த்துமே வுள்ளுளவுமறிந்துமென்ன, தாழான பெருநூலேழாயிரத்தில் தாணியிலுள்ளதொரு பொருள்களெல்லாம், நீழான நோயறிந்து கண்டாராய்ந்து நேர்மையுடன் பாடிவைத்தேன் பெருநூலாமே. 658

லிங்கக் கட்டு

பெருநூலாமின்னமொரு கருமானங்கேள் பெருமை யுடன் மாணாக்கள் பிழைக்கவென்று, கருவான பிரமதன்

டுச்சாறுவாங்கி கவனமுடன் ருனிடித்து பிழிந்துகொண்டு பருவான லிங்கமது பலமும் பாகமுடன் சுறுக்கதுதான் எட்டுசாமம், தருவான சட்டிதனில் கட்டிவைத்து சாங்க முடன் சுறுக்கதுதான் தாக்கிப்பாரே. 959

தாக்கினபின் கட்டிதனை யெடுத்துப்பாரு தகைமையுள்ள கட்டியது யிறுகிக்காட்டும், நோக்கமுடன் கட்டிக்குபின்னுமந்த நுணுக்கமுள்ள மூலிதனை கவசஞ் செய்து, பார்க்கவே சீலயது வலுவாய்ச்செய்து பாகமுடன் ரவிதனிலே காயவைத்து, நோக்கமுன்றி திரியாமல் மைந்தாகேளு சுந்தரனே மணல்பறையில் புடத்தைப் போடே. 660

போடவே புடமதுவுமாறிப்பாரு பொங்கமுடன் கட்டியது வருக்குபோலாம், நீடவே கட்டிதனை பதனம்பண்ணு நீடான வெள்ளிசெம்பில் பத்துக்கொண்டு, கூடவே குருவதுதான் வருக்குதன்னில் குமுறவே தான்கொடுத்து ஒதிப்போடு, ஓடவே செம்பதுவுமோடிப்போக வுத்தமனே கரியோட்டி லூதிப்போடே. 661

ஊதினபின் னெடுத்துப்பார் யென்னசொல்வேன் வுத்தமனே மாற்றதுவுமாறுகாணும், சாதியிலே பிறந்த தொரு பொண்ணப்போலே சட்டன்ருனிருக்கும் பசுமை மெத்த, வாதிகளோயிவ்வேதை காணப்போரார் வையகத்தில் சித்தர் செய்யும் வேதையாச்சு, மாதிகளையிருந்தாலும் வேதைகாண்பேன் மானிலத்தில் விட்டகுறை வாய்க்கும் பாரே. 662

பாரேதான் சித்தர்களுக் குகந்தவேதை பாராரும் ராசர்களுமெச்சுவார்பார், சீரேதானிவ்வேதை சிபிகை வேதை சிறப்புடனேநாதாக்கள் கண்டவேதை நேரேதான் நாலுக்கோர் தங்கஞ்சேர்த்து நேர்மையுடன் வாரடித்து புடத்தைப்போடு, கூரேதான் மாற்றதுவுமெட்டதாகும் குணமான போகரிஷி கூறினாரே. 663

கூறவே முடியாத லிங்கப்போக்கு கொற்றவனே சண்ணிசுரம் சன்னிவாதம், தீறவேவனுபானம் தன்னிலீய திசைகெட்டு யிசைகெட்டு தியங்கியோடும், மாறலென்னு முறைக்காய்ச்சல் மதிக்கெட்டோடு மயங்காதேமுன்று நாள ருந்திப்பாரு, ஊரவே மேகமென்ற நீரும்போகு முத்தமனே சிவயோகம் வாய்க்குந்தானே. 664

தானான சிவயோகம் வாய்க்கும்போது தாழ்வான தேகமது கற்றூணாகும், வேனை மாசியது கீழ்நோக்கா கும் வேகமுடன் நரம்பெல்லாம் வலித்துகாட்டும் கோணான

யெனதையர் காலாங்கிநாதர் குருபதத்தைத்தான்வணங்கி சத்தகாண்டம், தேனான மொழிபோல தேர்ந்தெடுத்து தேவிபதமடிபணிந்து பாடினேனே. 655

கெந்தகத் தயிலம்

பாடினே னின்னமொரு மார்க்கங்கேளு பாலகனே என்மக்கள் பிழைக்கவென்று, நீடியே பலநூலுஞ் சுளுக் கறிந்த நேர்மையுடன் யாமுரைத்த தயிலமப்பா, தேடியே பூவரசன் சேர்தானென்று சிறப்பான கஞ்சாவின்விரைதானப்பா, வாடியேயலையாதே கிழங்குசொல்வேன் வளபுான தாமரையின் கிழங்குதானே. 666

கிழங்கான விரையுடனே கெந்திசேர்தான் கிளறியே குழியம்மி தன்னிலிட்டு, பழங்கமுடன் தானிடித்து பாண்டமிட்டுப் பாகமுடன் பாண்டமதிற் சிலதுபோட்டு, தழங்கவே மேல்வாய்க்குச் சீலைசெய்து தகைமையுடன் குழித்தயில மிறக்கிக்கொண்டு, வழங்கவே தயிலமதை பதனம்பண்ணு வளமையுடன் ரவிதனிலே தாக்குவாயே.

தாக்கவே தகடடித்து பூசிப்போடு தனியான செம்பதுக்குப் புடமேபோடு, நோக்கமுடன் செம்பதுவுரலேகி நெடிதான செம்பதுவு மாற்றுகாணும், பார்க்கவே செம்பதுவுமுன்றேயாகும் பாங்கான வெள்ளியது நான்கேயாகும், போக்கவே தானுருக்கி தகடடித்துப் பெங்கமுடன் ருன்போட மாற்றுமாமே. 668

மாற்றான பொன்னதுவு மாறேயாகு மகத்தான் தங்கமது மூன்றுக்கொண்டு, நீற்றான விரண்டையுந்தான் ஒன்றய்க்கூட்டி நிறையுடனே ருனுருக்கி மன்றாப ரு, கூற்றான பொன்னதுவு மெட்டேயாகும் குணமான பசுந்தங்கமதிற்கீடாகும், தூற்றான தயிலமது வேதிக்கும்பார்த்துறையான முறையதுதானதீதம்பாரே. 669

அதீதமா மித்தயிலங்கொண்டுபாரு அப்பனே குஷ்டமது கடை கெட்டோடும், துதீதமுடன் மேகமென்ற திருப தும்போம், துலையாத கவுசையொடு பொருமல் போகும், வதீதமுடன் சூலையது விட்டேயோடும், வாகான கிரந்தி முதல் சிரங்குபோகும், கதீதமுடன் நரப்புலவிரணங்கள் போகும், கண்ணொளிவு காட்டுமது தயிலமாமே. 670

ஆமேதான் தயிலமது காயசித்தி அப்பனே தேகமது கற்றூணாகும், காமேதான் காயாதிகற்பநூலைக் கவனமுடன் கண்டறிந்து பாடலுற்றேன், நாமேதான் சொன்ன

பாடி சத்தகாண்டம் நாட்டுளோர் பிழைக்கவென்று நவின் றிட்டேன் யான் வேமேதான் காலாங்கி பாதம்போற்றி விருப்பமுடன் பாடிவைத்தேன் காண்டமேழே. 671

ஏழாந காண்டமது யின்னங்கேளு யெழிலான நடுக் காண்டம் நாலாங்கர்ண்டம், பாழான தேகமதுக் குறுதி சொன்னேன் பாலகனே தத்துவமு மதிகஞ் சொன்னேன் நீழான வயித்தியமும் வாதஞ் சொன்னேன் நிலையான யோகத்துக் குறுதி சொன்னேன், தாழான சிவயோக மெளிதிற்சொன்னேன் தாரணியி லதிமென்ற வித்தை தானே. 672

அபினி செம்புவேதை

வித்தையா மின்னமொரு பாகம்கேளு வேடிக்கை சிமிட்டுவித்தை போக்குசொல்வேன், சுத்தமுள்ள வபினி யது பலந்தானென்று கயமான கெந்தகமும் பந்தானென்று துத்தமுடன் துருசதுவும் பலந்தானென்று துடியானவீர மது பலந்தான்நாலு, கத்தபத்தின் நீரதனைவிட்டுயாட்டிக் கருத்துடனே வெழுகதுபோ லரைத்திடாயே. 673

அரைத்துமே சிமிழ்தனிலே பதனம்பண்ணு அப்பனே செம்பது தானெடுத்துக்கொண்டு, வரையுடனே செம்பு நிகர் மெழுகெடுத்து வளமாகதானுருக்கி கிராசமீவாய், குறையாமல் செம்புருகி நிற்கும்போது குறிப்புடனே வரிசைபெறத் தன்னிலீவாய், நிறையுடனே செம்பதுவும் சுத்தியாச்ச நிலையான களிம்பதுவு மேகலாச்சே. 674

ஆச்சென்று விடுகாதே யின்னங்கேளு அப்பனேசெம் பெடுத்து மூன்றுவெள்ளி, பாச்சவே செம்பதுவுமொன்றே யாகும் பாலகனே தான்சேர்த்து வருக்கிக்கொண்டு, மாச் சலென்று யிடையாதே பின்னுமைந்தா மாற்கமுடன்தங்க மது ஒன்றுகூட்டி, பேச்சொன்றுந் தப்பாமல் வருக்கிப் பாரு பேரான பொன்னதுவு மேழுமாமே. 675

ஏழாந பொன்னதுவு மென்னசொல்வேன் என்மகனே வாரடித்து புடத்தைப்போடு, ஆழான பொன்னதுவு மாற்றுமெத்த அப்பனே பிறவியது பொன்போலாகும், கூழான பொன்னதுவு மல்லகண்டர் குணமான சித்தர் செய்யும் வேதையாச்ச, நீழான ரிஷிமுனிவர்களுக்கு வேதை நேர்மையுடன் காண்பவனே சித்தனாமே. 676

சித்தனாய்ப் பிறப்பதுவுமரிதேயாகும் சீருலகில் விட்ட குறை காணவேண்டும், பக்தியுடன் சிவசத்தி ஞானம் வேண்டும் பாருலகில் பெரியோர்கள் கிருபைவேண்டும்,

வெத்தியுடன் சின்மயத்தில் சொருபம் வேண்டும் வேதாந் தத்தாயினது வருளவேண்டும், நித்திலங்கும் பதாம்புயத் தின் சூட்சங்காண நிலையான வாசிவழியறிவாய்தானே.

கெந்தகக் களங்கு

தானுன கெந்தகத்தின் மாற்றங்கேளு தயவானகெந் தகமும் களஞ்சியொன்று, வேனானதங்கமது களஞ்சி யொன்று வெழிலான வேலனிட பிசினிதன்னால், பானான கெந்தகத்தின் மேலேயப்பா பாகமுடன் சுத்தியல்லோ வங்கியூட்டி, தேனானதேனதுவுந் தானெடுத்து தெளிவு டனே காரமதை பொரித்துப்போடே. 678

போட்டுமேசாம்பிராணி பூரந்தானுங் பொங்கமுடன் களஞ்சியது செப்பக்கேளு, தாட்டிகமாய் தேனதிலே யரைத்துமைந்தா சாங்கமுடன் கெந்தக வங்கியூட்டி, நோட்டமுடன் சுடராவி தீபந்தன்னில் நோக்கமுடன்றன் கொளுத்தி டெடுத்துப்பாரு, வாட்டமுடன் கெந்தியது தங்கஞ்சேர்த்து வாசுடனே களங்கமது போலம்பாரே.

பாரேதான் களங்கமது வருக்கிப்பாரு பாகமுடன் பிரிதீவின் களங்குமாகும், சீரேதான் களங்கெடுத்து மன்னு கேளு, சிறப்பான வெள்ளி செம்பில் பத்துக்கொன்று, நேரேதான்ருனுருக்கி கொடுத்துப்பாரு நேரான மாற்றது மாறுகாணும். வேரேதான் கரியோட்டி ஜாதிப்போடு வெளுமையாம் பசும்பொன்போல் தோற்றுந்தானே. 680

தோற்றவே பின்னுமந்த பொன்னைத்தானும் தோரா மல் வாரடித்து புடத்தைப்போடு, மாற்றவென்ற திறை சவுடு களிம்புமேகி மன்னவனே பொன்னதுவும் பசுமை காட்டும். நாற்றமென்ற செம்பதுவுங் கொஞ்சம் நிற்கும் நாயகனே புடத்துக்கு யேகாத்ப்பா, கூற்றனென்னும் வங்கமது கொடுத்துவூத கொற்றவனே சவனையது பசும் பொன்னாமே. 681

பொன்னான பொன்னுக்குச் சரிநேர்தங்கம் பூட்டா யெடைக்கிடைதான் தங்கஞ்சேரு, மன்னுகேள்மாற்றதுவு மெட்டரையுமாகும் மகத்தான பொன்னதுவும் சிவப்பு மெத்த, தென்பொதிகை தனில் வாழும் சித்தர்யாவும் தெளிந்துமே கெந்தகத்தின் மார்க்கங்கொண்டார், வின்ன மில்லா பொன்னதுவும் சித்தர்வேதை விருப்பமுடன் பாடி வைத்தேன் காண்டமேழே. 682

வேதவியாசர் பாஷாணமெழுகு

காண்டமாமின்னமொரு கருமானங்கேள் கருத்துட னேயாமுரைப்போ மாணுகேனே, தீண்டாத பாஷாணம்

சேர்தான்வாங்கி திறமான கொடிக்கள்ளிச் சரர்தானப்பா, மாண்டுமே பாஷாண மெண்ணை போக மாற்கமுடன் சுருக்கதுவு மெட்டுசாமம், ஆண்டதுவும் நூறு வயதான வேம்பு அப்பனே பட்டையது சீவிக் கொள்ளே. 683

கொள்வேபட்டையது தயிலம்வாங்கி கொப்பெனவே தயிலமது சுறுக்குதாக்கு, விள்ளவே சுறுக்கதுவு மெட்டு சாமம் விருப்பமுடன் றுன்கொடுத்து எடுத்துப்பாரு, மெள்ளவே கட்டியது புகையடங்கி மேன்மையுடன் பாஷாணமிருகிக்காட்டும், தள்ளதே சிவனாரின் வேம்ப தானும் சாங்கமுடன் சுருக்கிட்டு நீற்றிப்போடே. 684

நீற்றிய பின்னாவியெல்லாம் வெளிபோகாமல் நேர்பா கச்சட்டியால் மூடிப்போடு, ஆற்றியபின் மருந்தெடுத்துக் காயப்போட்டு அப்பனே மறுசீலைக் குள்ளே வைத்து, சாற்றியபின் முன்போல நீற்று நீற்றுசாதகமாய் பதினொ ருக்கால் நீற்றுநீற்று, மாற்றியபின் மருந்தெடுத்து அண் டோட்டிவிட்டி வளமாகமேல்மூடி சீலைசெய்யே. 685

செய்திட்டுயைந்தெருவில் புடத்வைதபோடு திரமாகச் சவர்க்காரச் சுன்னமாகக், கொய்த்திட்ட சித்தரெல்லாம் வழலைதன்னைக் குவிழ்ந்தபடி சொல்லாமல் மறைத்துப் போட்டார், உய்த்திட்டுப் பிள்ளைகள் தன்னைப் பார்த்து வுலகத்தோர் கரிகொள்ளகாகில்லாமல், எய்திட்டுஏங்கியே வறுமைபூண்டு இறந்திறந்து போனவர்கள் கோடிதானே.

தானென்ற நூல்பார்த்துவுலகவாதி தனித்துமே மனம்புண்ணாய் வெறுமையுற்று, வாவென்றவுலகத்தோர் சிரிக்கக்கேட்டு மருட்கொண்டபிசாசுபோல் வாயுலர்த்தி ஊனென்ற சொத்துக்குமிடமில்லா மலுண்பாரையுடுப் பாரை பார்த்துசங்கி, நானென்ற ஆணுவத்தால் கேட் டோமென்று நாய்போல திரிந்துமண்ணுள் மாளுவாரே.

மாளாமலிருக்கவல்லோ வழலைதன்னை மறையாமல் சொல்லிவிட்டே நேழாயிரத்துள்ளே, கோளானசீஷருக்கு நூலீயவேண்டாங் கொடுத்தாக்கால் ரவிகோடி நரகமெய் தும், தாளான என்னூலில் வழலைதன்னைச் சாற்றினே றொரு சொல்லுந் தவறில்லாகல், நாளான அம்பரத்துக் கொப்பாய்ச் சொன்னேதாக்கள் பதமறியச் சொன்னேன் காணே. 688

காணப்பா புடம்போட வழலைதன்னைக் கடுங்காரச் செயநீரில் தோய்த்துப்போடு, பூணப்பா ஏழுநாள் ரவியிற் போட்டுப் பேரானசுன்னமென்ற குகையிலுது, தோணப்பா எடுத்துடனே பூப்போல் நிற்குந் தொடுகுறி

போல் சரக்கையெல்லாந் துடியாற்கொல்லும், வீணப்பா கெடுக்காதே என்னுலைப்பாரு வேதாந்தமா யிதைத்தான் பூசிப்பாயே. 689

பூர்ச் சுன்னம்

பூசித்து வழலையைத்தான் சுண்ணப்பண்ணு புத்தி கெட்டவாதிகளே மற்றொன்றாகா, நேசித்துவழலையினி லுப்பபைக்கட்டு நிலைத்தின்பு பூரணத்தைச் சுன்னம் பண்ணு, ஆசித்துப் பூரத்தால் தாளகத்தைப்பண்ணு அத்தீமார் தாளகத்தால் வங்கத்தைநீற்று, வாசித்துவாலை தனைப் பார்த்தாலாமோ வாதமென்ன கொஞ்சத்திலாமோ சொல்லே. 690

சொல்லென்ற வங்கத்தில் துரிசதனை நீற்றுதுரிசியி னால் சிங்கிபண்ணு சூதங்கட்டு, மல்லென்ற சூதத்தால் காயசித்தி மக்களேகெவனத்தி லெட்டுநீறி, அல் லென்ற கேழ்வியினால் வாதஞ்சுட்டு ஆற்றும்ல் பொய் யென்ற லென்னசொல்வேன், நில்லென்ற லெறிந்தகல்லும் நிற்குமோசொல் நிர்மூடவாதிசீனை வழலைநீராரே. 691

பாரென்ற வழலையென்ற கன்னமொன்று பரிவாகச் சுன்னமொன்று கூட்டியாட்டே, நேரென்ற சலமாகுஞ் சலத்தினுள்ளே நேர்ப்பாகக் கற்பூரம் வாரியிட்டுக், காரென்ற ரவியில்வைத்து வுப்பாய்பண்ணிக் கடுகஐந்து சுண்ணமதில் வைத்துஆற்று, நூரென்ற மல்லிகைபூப் போலாஞ்சுன்னந் துரிசானசாரயிடை சுண்ணங்கூட்டே.

சாரநீர் வுப்புக்கட்டு

சாரமிட செயநீரும் வீரம்போட்டு தயங்காத கல்லுப் புச் சூடன்தானும், ஆரமிட்ட வெடியுப்பு சீனக்காரம் ஐந்தையுந்தான் வகைக்குரண்டு பலமேகூட்டி, காரமிட்ட செயநீரு லரைத்துருட்டி கடுரவியிற்போட்டுவர தினந்தா னேழு, தாரமிட்ட சுண்ணம்பு போலேயாகுந் தயங்காத குழம்புபோல் பண்ணிக்கொள்ளே. 693

பண்ணியதோர் குழம்புக்குள் பாரையுப்பு பலம்பத்து நிறுத்தெடுத்து பாக்குபோல, ஒண்ணியதோர் குழம்புக் குள் பிசரிவாட்ட உற்றுநன்றாய் குழம்பையெல்லாம் பிரட்டிபோடு, நண்ணியதோர் தீயிற்குள் முதிர்வாட்டி நலமான வுவர்மண்ணும் கிளிஞ்சிநீறும் கண்ணியதோர் முரிவிட்டு பிசைந்துகொண்டு கடுகவே கீழ்மேலுமடை போல்மூடே. 694

மூடியே சட்டியிலிட்டு நன்றாய் முடிந்தின்பு அன்ப தெரு வடுக்கிப்போடு, நாடியே குளிர்ந்தபின் எடுத்துப் பாரு நலமான தங்கம் போலிறுகிக் கட்டும், சூடியே

கவசமெல்லாந் தள்ளிப்போட்டு துடியான கட்டுகொடியிலையை வாங்கித், தேடியே பழச்சாறு விட்டரைத்து திறமாகக் கவசித்து புடத்தைப்போடே. 695

புடம்போட்டு வுப்புமணி பார்த்தால்மக்கள் பேரூன முத்துமணி போலக்காணும், விடம்போட்ட சிவன்வந்து நிர்த்தஞ் செய்வார் வேதாந்தமாயங்கே யட்டசித்தியாவாள், தடம்போட்ட நிராதார வெளியுஞ் சொல்வாள் சதா நித்தம் குருபதத்திற் சரணம்பண்ணி, வடம்போட்டுயுப்பு மணி செபித்தாலையா மகத்தான சித்தியுமா மாட்டிப்பாரே.

உப்புபாத்திரம்

மாட்டிப்பார் மெழுகாலே சின்னிபண்ணி மண்கட்டி மெழுகதனை தள்ளிப்போட்டு, ஊட்டிப்பாருப்புருக்கி யதிலேவார்த்து உத்தமனை உப்பினுட கின்னிதன்னில், தீட்டப்பாரடித்தூரில் சீலைசெய்து சிறப்பான வாலுகையின் மேலேவைத்து, வாட்டிப்பார் சூதமது சிறங்கை விட்டு மயிற்கொன்றைச் சாற்றினால் சுருக்குப்போடே.

சுருக்கிடவேசூதமதுவெண்ணெய்போலாந்துடியான சூதனுட தீயில்வாட்டி, உருக்கிடவே கரண்டிதனிலெண்ணெய்குத்தி யுருக்கமணிபோல் நின்றடுங் கரியினுள்ளே, உருக்கிடவே செம்பட்டில் தாழ்வடமாய் கோர்த்து உத்தமனை ஐந்தெழுந்து மெட்டெழுத்துமோதி, நருகிடவே மனோன்மணித்தாய் முன்வந்து நிற்பாள் நாடினதெல்லாஞ் சொல்லிரட்சிப்பாளே. 698

ரட்சிக்கவுப்பை நன்றாய்க் கட்டியாடு நாதாந்த வழியைத்தான் முன்னேபண்ணு, பட்சிக்கச் சூதத்தைச் செந்தூரம் பண்ணு பார்க்கவே வேணுமென்றால் சாரணையைத்தீரு, குடிசிக்குள் வாயுவெல்லா மறுத்துத்தள்ளு குடிலமாம் நகரத்தில் வழிலவாங்கு பிட்சையெடுத்துண்ணாமலிரும்பாட்டிப்பாரு பெண்மாயொய் கைதனையறுத்துப் பின்பாய் நில்லே. 699

நிலதென்றால் வாழ்வுனக்கு நிற்குமோடா நேராக வழியையதுசிக்கினாக்கால் அல்லென்ற குபேரனைப் போல் போல் வாழ்வுண்டாகுமாதித்த னுள்ளளவு முண்டு டுக்கலாகும், கல்லென்ற கல்லுப்பு கட்டிற்றினால் காரமாஞ் சூதத்தை கவ்விக் கொல்லும், மல்லென்ற சூதத்திலெட்டெட்டுஞ்சித்தி வாய்விணராய்த் திரிந்தால் மண்ணாய்ப் போமே. 700

போகாமலுப்பை முந்திக்கட்டியுண்ணு பொய்யொன்றுஞ்சொல்லாதே புகழாய் யெண்ணை, ஏகாதே மனதுதன்னிலிச்சியாதே யெவ்வுயிருந்தன்னுயிர் போலெண்ணிப்

பாரு, வேகாததெது என்று பாருபாரு வெளியோட மனந்திருத்தி யெண்ணப்பாரு, பாகாமல் வாசியைத்தான் முலத்திலுண்ணு பராபரியைப் பூசித்துப்பானம்பண்ணே.

பானமென்றால் வெகுபிரிய மென்தாய்க்கப்பா பரிவான சுத்தியொடு பலகாரமன்னம், ஊணமில்லா புட்பொரு வைத்துபூசி வுயர்ந்தமணி தாயார்க்கு ஊட்டிபின்பு தானமென்ற குருவுக்கு வுடல்பொருளுமாவி தயவுடனே குருவுக்குத் தாரையுற்றி, வாவென்றமுலத்தில் வாசியைத்தான்முட்டி சிவசிவாவென்று சொல்லி பாணம்பண்ணே.

பண்ணவே போகமுனி ஏழாயிரங்கோர்வை பாடினேன் சித்தர்க்கா மென்றுசொல்லி, திண்ணமுடன் வயித்தியத்தின் சார்புருலை திரட்டிவைத்தேனிந் நூலுக்குறுதி மெத்த, வண்ணமுடன் செய்பாகம் மறிந்துசெய்தால் வலுவான நோயகன்று புனிதனாவாய், எண்ணமுடன் காவியமாய்ச் சத்தகாண்டம் இயற்றினே நேழாயிரக்காண்டந்தானே. 701

லிங்கக்கட்டு

தானான விண்ணமொரு கருமானங்கேள் தாக்கான லிங்கமது பலந்தானப்பா, வேணான கட்டியொரு லிங்கத்திற்கு வேகமுடன் முலப்பாலில் சுறுக்குசாமம், கோணான சங்கன்சார் பலங்கார்சாமம் குறிப்புடனே சுறுக்கிடவே கட்டிப்போகும், காணான மேற்போக்கு மின்னங்கேளுகருவான வழிஞ்சியிட தயிலம்வாங்கே. 702

வாங்கியே லிங்கமது சுறுக்குத்தாக்க வரிசைபெற லிங்கத்தின் சூதந்தானும், தேங்கியே யுள்ளடக்கியிறுகிக் கட்டும் தெளிவான கெந்தியது புகையடங்கும், ஓங்கியே லிங்கமது கட்டிற்றினால் ஓகோகோ நாதாக்களதிகமென்பார், ஏங்கியே திரியாதே மன்னப்பாரு எழிலான லிங்கமது யிறுகிப்போமே. 703

போமென்றுவிடுகாதே புகலக்கேளு புத்தியுள்ள பாலகனே யின்னஞ்சொல்வோம், தாமென்றமேதியின் பால்கற்றாமல் தயவாகசமனிடையா யெடுத்துக் கொண்டு, நாமென்றலிங்கமதை சுறுக்குதாக்கு நாயகனே லிங்கமது வருக்குபோலாம், காமென்ற லிங்கத்துக்கங்கி சொல்வேன் கருவான தாம்பரத்திற் களங்குசெய்யே. 704

செய்யவே களங்குடனே சூதந்தானும் சிறப்பான சிங்கியுடன் தாரங்கூட்டு, பையவே அரைப்பொடியுங்கூடச்சேர்த்து பாகமுடன் நிம்பழத்தின் சாற்றலாட்டி, பெய்யவே சோடசாமம் பங்கதாக்கி பேரான லிங்கத்தின் மேலேபூசி, துய்யவேரவிதனிலேகாயவைத்து துப்புரவாய் சுண்ணம்பு சீலைமாட்டே. 705

மாட்டியே உயிப்பிடமாம் தன்னிலிட்டு மயங்காதே மன்னவனே யெடுத்துப்பாரு, தாட்டிகமாய் சோடசமாய் புடந்தானப்பா சாங்கமுடன்முன் சொன்னபடியேபோடு, நீட்டமுடன் லிங்கமது வுறுதிகட்டும் நெடுங்கம்பி லிங்க மது வுறுகிப்பாயும், வாட்டமுடன் செந்தாரஞ் செய்தாயா னால் வாகான வேதைமுகங் காணலாமே. 706

காணலாம் சதகோடி சூரியன்போல் தாக்கான பிரகாச மானசோதி, நீணவே லிங்கமது யென்னசொல்வேன் நிலை யான் கவனசுத்தி குளிகையென்பார், தோணவே மதியு டனே யேழுங்கூட்டி தோராமல் செம்பதுவு மூன்றுங் கூட்டி, பூணவே தங்கமது வொன்றுகூட்டிப் புண்ணி யனே மூசைதனிலுருக்கிடாயே. 707

உருக்குமுகந்தான நியார் மூடர்பாதிவுலகுதனில் மெத் தவுண்டு வுரைக்கக்கேளு, நெருக்கமுடன் லோகமதுவுறு கும்போது நேர்புடனே குறுவொன்று தன்னையீவாய், தெறுக்கமுடன் கணவிட்டு ஆடும்போது தோரானகார மதை பின்மீவாய், செறுக்குடனே கரிபோலயிருக்கும்பாரு செம்மைபெற வோட்டில்வைத்து ஆதிப்போடே. 708

போடவே மூன்றுமுறை ஆதிப்போடு பொன்னவனே பொன்போலே மாற்றுகாணும், நீடவே மாற்றலுகாணும் பாரு நிலைத்துதடாவாத வித்தைநிசமாச்சு, கூடவே தங்க மது ஒன்றுகூட்டி குறிப்பாகவாரடித்துப் புடத்தைப் போடு, ஆடவே சீவனத்துக்கிடமே சென்று அப்பனே அறுந்தவசில் நின்றிடாயே. 709

நிற்கையிலே வாணிவந்து நிர்த்தஞ்சொல்வான் நிரா மயத்தின் சோதியது சொருபந்தோன்றும், துர்க்கையென் னுங் காளியவளொதுங்கி நிற்பாள், துரைராசசுந்தரன் போல் சித்தனுவாம் பற்குணன்போல் வீராதிவீரனுவாய் பாருலகில் வுன்னையொரு ரிஷியாமென்பார் அற்பமென்று நினையாதே வருள்மைந்தாகேள் அறுந்தவசு நிலைதனையே நாடிக்கொள்ளே. 710

கொள்ளையிலே குருவர்க்கஞ் கீழனென்பார் குவலயத் திலும் மகிமை காணமாட்டார், தெள்ளுதமிழ் வடமொழி யைப் பிரித்தாராய்ந்து திரட்டிவைத்த மாணுக்கனென்பார் கண்டீர், பள்ளிமயிலேறுஞ் சுப்ரமணியன் சுவாசம் பூர ணத்தினிரு கலைகள் அறிந்து நன்றாய், பள்ளுதமிழ் நாட கத்தைப் பற்றாமற்றான் பாருலகிலிருப்பவன் சித்தனாமே.

சித்தனாய்ப் பிறந்தாலும் பிறக்கவேண்டும் சின்மயத் தின் சுடரொளியைப் பற்றவேண்டும், பத்தனையிருந்தாலு மென்னலாபம் பரிபாகதமிழ்தனை யகற்றவேண்டும், முத்த மிழில் வல்லவராயிருக்கவேண்டும் முதுலகில் கீர்த்தினை

யடையவேண்டும், வித்தகனாகத்தியற்குச்சீடனாக விண் னுலகிலிருப்பவனே யோகியாமே. 712

யோகமென்றால் யோகமதை நிறுத்தவேண்டும் யோகத்தினிராமயத்தை யரியவேண்டும், போகமெனுமாய் கைதனை யொழிக்கவேண்டும் போகமுடன் பேரின்பந் தேடவேண்டும், சாகமுடனிருப்பதற்கு கற்பப்பேண்டும் சட்டமுடன் சமாதிலை யறியவேண்டும், வேகமுடன்காய மதை நிறுத்தவேண்டும் வெட்டவெளியம் பரத்தையூனிப் பாரே. 713

பார்க்கையிலே ஞானமது வந்துருது பாரினிலே பரி சனங்கள் கெட்டார் கோடி, தீர்க்கமுடன் போய்வேடங் கொண்டுமல்லோ திறமுடனே யோகமதைக் கண்டோ மென்பார், நாக்கமலபீடத்தில் வீற்றிருக்கும் நாதாந்த மனோன்மணியைக் கண்டோமென்பார், ஏர்க்கமுடன் பொய்யாது மிகவும்பேசி எழிலான சாத்திரத்தை யரியார் தாமே. 714

அறியாத முழுமக்களனேகம்பேர்கள் அவனிதனில் கும்பகும்பலாகக் கூட்டி, நெறியான வழிதனையே கடந்து நித்தம் நேர்புடனே பதியழிந்து போனார் கோடி, குறியான சாத்திரத்தை விட்டுவிட்டு குவலயத்தில் கெட்டவர்கள் கோடாகோடி, முறியனைப்போல் வாய்பினத்தல் மிகவும் பேசி மோசமுடன் பாலவழிக்கேகிறாரே. 715

ஏகிறாரென்றலுமே யாமரிந்து யெழிலுடனே காலாங் கிநாதர் தம்மை, பாகமுடன்றன்வணங்கி பணிந்துப் போற்றி பதாம்புயத்தை என்னாரும் மனதிலுன்னி, வேக முடனடியேனும் பலநூல்பார்த்து வெளியான கருககுரு வும் வுரைக்கயெண்ணி, போதமென்னும் பெருநூலே யிரத்தில் பொங்கமுடன் பாடிவைத்தேன் கருக்களதானே.

தனபெருநூலேழாயிரத்தில் தாக்கான காண்ட மிது முன்றாங்காண்டம், தேனான குருமொழிகளனந்த முண்டு தேசத்தில் பரிபாகையனேசமுண்டு, மாணான மறைப்பு முதலுளவுமெத்த மண்டலத்தில் கண்டவரு விண்டோரில்லை, கனான காலாங்கி நாதர்தாமும் கன மெனும் நவமணிபோல் கருதினாரே. 716

கருதினார் வடியேனுங் கண்டாராய்ந்து காசி³து 731
மானிடர்களரிய வேண்டி, கருதியென்னும் பிரண சீனத்தார்க்கு துட்சமுடன் காலுடவென்று ருவுக்கு தானும், பருதியெனுகுளிகை தனைப்பூண்டு ஓயி விருப் தேனே சீனபதிக்கடகோரந்தான், உறுதியா⁴ செம்பது ரங்கியானும் ஓகோகோ வெகுகாலமிருந்த⁵ யேகும்பாரு,

இருந்திட்டேன் கோடிவரை யுகாந்தகாலால் யெழி
லான தூசாதி வித்தையாவும், திருந்திடவே சீனபதி
யுலகுள்ளோர்க்கு திட்டமுடன் கைமறைப்பு யாவுஞ்
சொன்னேன், பொருந்திடவே யவர்களிடஞ் சேர்ந்து
யானும் போகித்தேன் வெகுகோடி காலமப்பா, செருந்தி
டவே போகமது செய்ததாலே சிறப்பான போகனென்று
பேருண்டாச்சே. 719

ஆச்சப்பா யெண்ணைப்போல் பெயருள் ளார்களப்பனே
வையகத்திலாருமில்லை, மாச்சலென்னும் நவகோடி ரிஷி
களுண்டு மாநிலத்தில் பதினெண்பேர் சித்தருண்டு, கூச்ச
லென்னும் திருமுலவர்க்கத்தார்கள் கோடான கோடியே
ரனந்தமுண்டு, முச்சடங்கி மாண்டசித்தர் கோடாகோடி
முறைமையுடன் சமாதிகளில் கோடியாமே. 720

கோடியாஞ் சமாதிகளிலிருந்தோர் மெத்த கூறவே
முடியாது குவலயத்தில், தேடியே சமாதினிலை கண்டா
ராய்ந்து தெரிசனைகளில்லாமல் மாண்டார்கோடி, நீடியே
சாத்திரத்தைப் பாராமற்றான் நெறிதப்பி மாண்டவர்கள்
கோடாகோடி, நாடியே காலாங்கி நாதர் பாதம் நான்
பெற்றேன் கோடிமுறை வுண்மைதானே. 721

தாமான ராஜரெல்லாம் தாரணியில் தலைமாறி நூலைப்
பார்த்து, சாமானகருக்களெல்லாங் காணாமற்றான் சார்
பான நூல்படிக்கே வதையுக்கேட்டு, காமான தலையேடுங்
கடையேடுந்தான் காணாமல் மதிக்கெட்டு மூப்பை விட்டார்,
நாமானபடியாலே யுளவரிந்து நாதாக்கள் கைமறைப்பை
தெளியிட்டேனே. 722

வெள்ளிசெந்தூரம்

இட்டேனே யின்னமொரு மார்க்கங்கேளு யெழிலான
மதிதனையோராவிமைந்தா, சட்டமுடன் பலமது தானி
றுத்துக்கொண்டு சாங்கமுடன் கெந்தியது காலதாக,
கிட்டமென்ற சிட்டமது காலுங்கூட்டி கவனமென்ற
சூதமது சரியாய்ச் சேர்த்து திட்டமுடன் வேங்கயது தயி
லத்தாட்டி திரத்துடனே நாற்சாமமரைத்திடாயே. 723

அரைத்துமே பில்லைத்தடி காயவைத்து அப்பனே
ராட்டிவிட்டுச் சீலைசெய்து திரைப்புடனே ரவிமுகத்தில்
வலத்து திரமுடன் மணல்மரைவிற்புடத்தைப்போடு,
படியே மணலாரி யெடுத்துப் பாரு மூதண்டசெந்
தின் சொல்வேன். குறையாமல் பத்துபுடமிப்ப
குறியான செந்தூரம் சிவப்புமாமே. 724

செந்தூர மருணன் போலாம் அப்பனே
வப்புமெத்த, வேமேதான், முறையோடு

செய்தாயானால் விண்கொள்ளா வேகமதுவீரங்காட்டும்,
போமேதான் செந்தூரம் வெள்ளிசெம்பில் போக்கோடு
முறையோடுங் கொடுத்துப்பாரு, நாமேதான் சொன்னபடி
யோட்டில்வைத்து நலமாக வுதிடவே பசுமைதானே. 726

தானான பசுமையது யிடைதானிற்கும் தாக்கான
செம்பதுவுமற்றும்போகும், வேனான தங்கமது நாலுக்
கொன்று விருப்பமுடன் வாரடித்துப் புடத்தைப்போடு,
தேனான பொன்னதுவு மாற்றெட்டாகும் தெளிவானபுடத்
துக்கு உறுதிதங்கும், கோனான யெனதையர் காலாங்கி
நாதர் குருபரன்றன் முறைப்படியே கூறினேனே. 727

கூறினேன் வெள்ளியென்ற செந்தூரத்தை குண
மான திரிகடுகு சூரணத்தில், மீறியே வனுபானமறிந்து
கொள்ள மிக்கான ரோகமெல்லா மகன்றுபோகும், சீறியே
மேகமென்ற பிணிகள்போகும் சிவப்பான தேகமதுவண்டு
போலாம், மாறியே வாசியது கீழ்நோக்காகும் மகத்தான
ரோகமெல்லா மகன்றுபோமே. 728

அகன்றோம் வாயுவென்ற வென்பதும்போம் அப்
பனே காசரோக மகன்றுபோகும், தகன்றுமே மேல்மூச்சு
காணுதோடும் தாக்கானவாய் ஆரல்விட்டுப்போகும்;
புகன்றுமே சிலவிஷங்கள் காணுதோடும் புகழுடனே மதி
மயக்கம் பொருமியோடும், சகன்றுமே பாண்டுவகை
போகும் போகும் சார்பான மேலினைப்பு தீர்ந்துபோமே.

தாளகக்கட்டு

போமேதா மின்னமொரு மார்க்கம்பாரு பொங்கமுடன்
தாளகமும் பலமொன்றாகும், தாமேதான் துருசதுவும்
பலமொன்றாகும் தாக்கான ஈருள்ளிச்சாற்றினாலே, வேமே
தான் தானரைப்பாய் நாலுசாமம் விருப்பமுடன் மைபோல
யாட்டிமைந்தா, நாமேதான் சொன்னபடி கலசம்செய்து
நலமாக ரவிதனிலே காயப்போடே. 730

போடவே சுண்ணாம்புச் சீலைசெய்து பொங்கமுடன்
கல்வமதி லிட்டுமைந்தா, நாடவே மேல்வாய்க்கு சீலையேழு
நலமாக ரவிதனிலே காயவைத்து கூடவே பத்தெருவிற
புடத்தைப்போடு கொற்றவனே புடமாறி எடுத்துப்பாரு,
தேடவே தாளகமுங் கட்டிப்போகும் தெளிவானவங்கமது
திரளுந்தானே. 731

தானான தாளகமும் வங்கமானால் தாக்கான குருவுக்கு
தற்காலந்தான், வேனான செம்புக்கு நாலிலொன்று விருப்
பமுடன் றுன்கொடுத்து வுதிப்போடு, பாணான செம்பது
வுங் கட்டிப்போகும் பாங்கானவூரலது யேகும்பாரு,

தேனான மனோன்மணியாள் சித்தரூபி செம்புக்குபுடம் போட சுத்தியாமே. 732

சுத்தமாஞ் செம்புக்கு வெள்ளிநாலு சுகமுடனே செம்பதுவு மொன்றேயாகும், முத்தமுடன் தங்கமதுவொன்றே யாகும் முயலானமுசைதனி லுருக்கிப்பாரு, சித்தமுடன் வாரடித்துப் புடத்தைப்போடு தெளிவான மாற்றதுவு மதிகங்காணும், பத்தமுடன் புடத்துக்கு வறுதிதங்கம் பாலகனே சித்தர்செய்யும் வேதையாமே. 733

தாளகக் கட்டு

வேதையா மின்னமொரு பாகங்கேளு வேடிக்கை சிமிட்டிவித்தை வாதம்பாரு பாதையாம் தாளமும் தல மொன்றாகும் பாங்கான துரிசியது பலமொன்றாகும், காதையாம் பேயத்திப்பால் தானப்பா பாலகனே பால துவை கட்டிக்கேற்றி சாதகமாரவிமுகத்தில் துவைத்துப் பாலா சாங்கமுடன் வுமிநீராலரைத்திடாயே. 734

அரைக்கயிலே மெழுகதுபோ லாகும்பாரு அப்பனே துரிசிக்குக் கவசங்கட்டி, நிரைக்கையிலே மூன்றுபுடமிப் படியேபோடு நிலையான தாளகமு முருகிக்கட்டும், திணக்கவே துரிசிக்குச் சரிநேரொக்க திறமான வீரமதுநேரதாக, முறைப்படியே வுமிநீராலரைத்துமைந்தா முன்போலபுடம் போடக் கட்டிப்போமே. 735

கட்டியதோர் புடமதுவும் பத்தேபோடு கருவான தாளகமுமடிந்து கொல்லும், திட்டமுடன் தாளகத்தைக் கொடுக்குமார்க்கம் தீர்க்கமுடன் செப்புகிறேன் மைந்தா கேளு, மட்டமுடன் பொன்னாகச் செய்வதற்கு மயங்காதே வெள்ளிசெம்பில்பத்துக்கொன்று, வட்டமுடன்றானுருக்கி குருவொன்றிய வாகுடனே கரிபோல யிருக்கும்பாரே. 737

பாரேதான் கரியோட்டி லுதிப்போடு பாகமதாய் செம்பதுவும் நீங்கியேதான், நீரேதான் வெள்ளியது மாற்றுகாணும் நிலையான பொன்னதுவு மாறுமாகும், சேரேதான் தங்கமது வொன்றுசேர்த்து சிறப்புடனே வாரடித்துப் புடத்தைப்போடு, கூறேதான் பொன்னதுவு மெட்டுமாகும் குணமான பிறவியது வாகுந்தானே. 737

தானான தங்கமது பசுமைகாணும் தாக்கான பெர்ன் னதுவும் சிவயோகிக்காம், வேனான பொன்னதுவும் ரிஷிகள்சித்தர் விருப்பமுடன்றான் செய்யுமதீவரித்தை, கோனான காலாங்கி நாதர்பாதங் குறிப்புடனே யான் வணங்கி யதீதங்கேட்டு, பானான மானிடர்கள் பிழைக்க வேண்டிப் பாடினேன் சத்தகாண்டம் பண்பாய்த்தானே.

பண்பான போகரிஷி யடியேன்தானும் பாகமுடன் செய்துமல்லோ கண்டாராய்ந்து, நண்பான சாத்திரத்தை

விரித்தாராய்ந்து நண்பான சிவயோக மிகுதிகாட்டும், நாதாக்கள் வித்தையிது நவிலபோமோ கண்பான விதியானி காண்பான்பாரு கைலாசகாணியது லபிக்குந்தாமே.

நாகக்கட்டு

தாமான முன்னமொரு பாகங்கேளு தயவுடனே சொல்லுகிறேன் தண்மையாக, காமானநாகமொரு பலந் தான்வாங்கு கருவான குகையிலிட்டு வருகிக்கொண்டு, பாமான சாரமதை பலந்தான்கொண்டு பதமுடனே கிரசாமது தன்னையீவாய்நாமேதான் சொன்னபடி நாகந்தானும் நயமுடனே கண்ண துவு மடையுட்பாரே. 740

அடைவுடனே நாகமது தன்னையப்பா அப்பனே பில் லையது தகடதாக்கி, படையுடனே தாளகமும் சிந்திதானும் பதமுடனே சரியெடையாயெடுத்துக்கொண்டு, தடையறவே நிம்பழத்தின் சாற்றலாட்டி தாக்கானநாகத் துக்கங்கிபூசி, சடையுடனேரவிதனிலே காய்வத்துச் சாங்கமுடன் பூண்டிபாடக் கட்டியாமே. 741

கட்டியாம் நாகமதை யெடுத்துக்கொண்டு கருவாகத் தானுருக்கி பின்னங்கேளு, திட்டமுடன்வீரமதை நெறுக்கிக்கொண்டு திகழ்பெறவே களஞ்சியது கிராசமீவாய், மட்டியென்ற கண்ணாடி பூநீர்ப்பா மார்க்கமுடனிரு களஞ்சி பொடித்துக்கொண்டு சட்டமுடன் கிராசமது கொடுக்கும்போது சார்பான நாகமது சவனையாமே. 742

சவனையாம் நாகமது பின்னும்பா சாங்கமுடன்றானு ருக்கிப்பின்னங்கேளு, கவளமுடன் நிமினையது களஞ்சி ரண்டு கணக்காகத்தானுருக்கி கிராசமீவாய், தவளது நாகமதுயென்ன சொல்வேன் தாக்கான முழுக்கட்டுயென் னலாகும், பவளம்போ லிருக்கியது வருளை போலாம்பாங் கான நாதத்தின் பான்மையாமே. 743

பாண்மையாம் நாகமதைக் கொடுக்குமார்க்கம்பாக முடன் சொல்லுகிறேன் பண்பதாக, மேன்மையாய் செம்ப துவை தகடதாக்கி மிக்கான செம்புக்கு கெந்திநாலு, மான்மையாய் பழச்சாற்று லரைத்துமைபோல மயங்காமல் தகட்டுக்குப்பூசிபோடு, காண்மையுடன் கரியோட்டில் காய்ச்சிப்போடு களிம்பான செம்பதுவும் கட்டிப்போமே.

போமேதான் செம்பதுவுமுறலேகி பொங்கமுடன் வரணமது சிவப்புமெத்த, நாமேதான் சொன்னபடி நாகந் தன்னை நட்டடா செம்புக்கு நாலுக்கொன்று, வேமடா தானுருக்கி யெடுத்துப்பாரு மிக்கான செம்பதுவு மாற்று காணும், தாமேதான் மாற்றதுவு மேழதாகும் தனியாக சீனமது பிடிக்குந்தானே. 745

தானேதான் தகடடித்துப் புடத்தைப்போடு தனியான செம்பதுவு முட்டங்காணும், மாணேகேள் திரைசவுடுகளிம்போடுரல் மார்க்கமுடன் சவனையது யெல்லாம் போகும், தேனேதான் யினியதிகம் லுட்டம்காய்ப்பு திகழான புடநயப்புகரகரப்பு ஏனேதானித்தனையும் பொருந்தி நிற்கும் யெழிலான பொன்ன துவும் பிறவியாச்சே. 716

ஆச்சப்பா பிறவியது என்னசொல்வேன் ஆச்சரிய மாச்சரியம் வாதவித்தை, மூச்சப்பா விடுகாதே மற்றேருக்கு முயலான சித்தர்முனி கண்டாரானால் ஏச்சப்பாயுந்தனுக்கு யிடையூறுண்டா மென்மகனே சாபமது யெய்தும்பாரு, பேச்சப்பாவாராது சிபிகைவேதை பேருலகில் நீயுமொரு சித்தனாமே. 747

சித்தனும் சிவபூசைக்குறுதிதங்கப் சிறப்பான சமுசாறிக் கேற்ற வேதை முத்தமுடன் கருவாளிகான்பாலை பாரு மோசமில்லை சாபமில்லை முனிவர்வேதை, நித்தமுமே பூசையது நேமநிஷ்டை நிலையான தேசத்திலிருந்து கொண்டு, சத்தமுடன் சமுசார ஓய்ந்து சராசரத்தையொழிப்பவனே யோகியாமே. 748

துருசுரு

ஆமேதானின்னமொரு மார்க்கம்பாரு அப்பனேமாணுக்கன்பிழைக்கவென்று, வேமேதான் துருசதுவும் பல மொன்றாகும் வேகமுடன் முன்போல தானரைத்துப் புடத்தைப்போடு, நாமேதான் சொன்னபடி கூட்டிக்கொண்டு நன்மையுடன் கப்பலாய்ப்பாலை தாக்கே. 749

தாக்கவே நாள்முன்று தப்பாமற்றான் தயவுடனே துருசுக்கு பாலைபூட்டு, நோக்கமுடன் ரவிதனிலே காயவைத்து நுணுக்கமுடன் பற்பத்தையெடுத்துக்கொண்டு, தேக்கவே ரசமதுவை சரியாக திகழுடனே நிமபழத்தின் சாற்றலாட்டி, தூக்கவே பில்லையது தட்டிமைந்தா துப்புறவாய் ரவிதனிலே காயப்போடே. 750

காயவே வோட்டிலிட்டு சீலைசெய்து களிவாகக் குக்குடமாம் புடத்தைப்போடு மாயாசமது தான்மடிந்து கொன்று நயமுடனே கண்டறது பற்பமாச்சு, தோயவே வேபின்னுமந்த பழச்சாற்றலாட்டி தோருமல் முன்போலப்பில்லைத்தடி, காயவே வோட்டிலிட்டுச் சீலைசெய்து தண்மையுடன் புடம்போட சுன்னமாச்சே. 751

ஆச்சப்பா சுன்னமது யென்னசொல்வேன் அப்பனே கொள்ளாவேதையாச்சு, மாச்சென்ற சுன்னமதை மதியிற்றாக்கு மயங்காதே பத்துக்குள்ளே என்று போடு, பாச்சலுடன் வெள்ளியது யெட்டுகாணும் பாகமுடன் வாரடித்துப் புடத்தைப்போடு, காச்சலுடன் கலாய்ப்புக்கு வறுதிதங்கம் கருவாளி கண்டாலே விடுவார்தாமோ. 752

செம்புரேக்கு வேதை

தாமான வின்னமொரு மார்க்கங்கேளு தாக்கான செம்பென்ற ரேக்குதானும், காமான வேஷங்கள் பூணுவோர்க்கு கருவான சீனபதி ரேக்குதானும், வேமானமான தொரு காந்தஞ் சேர்த்து விருப்பமுடன் காரமது கூடச்சேர்த்து, பாமான வெள்ளியது சரிநேரொக்க சாதகமாய்தான்சேர்த்து வருக்கிடாயே. 753

உருக்கவேசெம்பதுவும் ஒன்றாய்ச்சேர்த்துவுத்தமனே காந்தத்தின் சத்துசேர்த்து, பெருக்கமுடன் வெள்ளியது வறணமேரி பேரானமாற்றதுவு மிகவுமாகி, செருக்கமுடன்வாவியது கட்டிப்போகும் சிறப்பான வாணிக்குவாறேகாலம், சுருக்கமுடன் பத்துக்கு ரண்டுதங்கம் தாக்கவே மாற்றதுவு மேழதாமே. 754

ஏழான மாற்றதுவு மிகுதிகாட்டும் யெழிலானபொன்னதுவும் பசுமைமெத்த, காழான பிறவியது யென்னலாகுங் கருவானவேதையிது சித்தர்வேதை, நாழான நாதாக்கள் செய்யும்வேதை நளினமுடன் யாம்சொன்னோ மாண்பருக்கு, கூழான வேதையிதுயல்லகண்ணடர் கொற்றவனே பீபாகரிஷி கூறினோமே. 755

கூறினோம் சீனபதிவேதை மார்க்கம் குவலயத்திலாரேனும் கண்டதுண்டோ, மாறினதோர் கருமானமுன் மார்க்கம் மகத்தான சுளுக்குமுதல் கருவுவேதை, தேறினதோர் கண்கண்ட வேதையாவும் திரட்டினேன் பூதலத்தார்க்கென்றுசொல்லி, ஆறினங்கள் பிரவிமுதல்வைப்பெல்லாந்தான் அப்பனே யாமுறைத்தோம் வளமைபாரே. 756

இரச வெண்ணெய்

வளமையா மின்னமொரு பாகங்கேளு மகத்தான நாதாக்கள் கூறவில்லை, இளமையாம் போகரிஷியடியேன்ருனும் எழிலாகக் கூறுகிறேன் பற்பதாக, களமையாம் சூதமது சேரொன்றாகும் கனமான காண்டரது சேரொன்றாகும் தளமையாம் நிம்பழத்தின் சாற்றலாட்டி தாழ்மையுடன் தாளரைப்பாய் சாமமெட்டே. 757

எட்டான சாமமது வரைக்குப்போது யென்மகனே சூதமது மடிந்துமல்லோ, காட்டான சூதமதுவெண்ணெய் அலாம் கசடானகாண்டரது நீங்கியேதான், திட்டமுடன் வெண்ணெயது கல்வமிட்டுத்திறமாகத்தானரைப்பய் தகரச்சாற்றல், சட்டமுடன் எண்ணாமம் வரைக்கும் பாது சார்பானசூதமது வெண்ணெயாமே. 758

வெண்ணையாம் சூதமுடன் கருவூமத்தை விருப்பமுடன் பிசறியரைக்கும்போது கண்மையுடன் வெண்ணையது மடிந்துபோகும் கருவான ராசனென்ற வெண்ணையாச்சி, திண்ணமுடன் சூதமதுவெண்ணையானால் திறமானலோகத்தி லனந்தம்வேதை, கண்ணமுடன் செந்தூரம் பண்ணக்கேளும் கழலானவேதையது கோடியாமே.

கோடியாம் வேதையிலே செந்தூரங்கேள் குறிப்பான கெந்தியதுவரைக்குப்பாதி, நாடியே சீலையதுவு மொன்றுக்குகால் நலமானவீரமதுவரிக்காலுக்கொன்று, தேடியே வானுவகை செயநீர் தன்னால் தெளிவாக தானரைப்பாய் நாலுசாமம், வாடியேதிரியாதே மன்னுபாரு மாற்கமுடன் றுனரைப்பாய் சாமம்நாலே. 760

நாலான சாமமது வரைக்கும்போது நாயகனே சூதமது மடிந்துசாகும், காலான ரவிதனிலேவைத்துக் கனமாகப் பொடிபண்ணி யெடுத்துக்கொண்டு, சாலான குப்பிக் குச் சீலையேழு சார்பாகத் தான்செய்து வாயைவிட்டு, பாலான குப்பிக்குள் மருந்தையிட்டுப் பாலகனே மாக்கல்லால் கொண்டுமுடே. 761

முடவே குப்பிக்குச் சீலைசெய்து மூர்க்கமுடன்றன் செய்து ரவியில்வைத்து, நாடவே தளவாயாஞ் சட்டிதன்னில் நலமுடனே பூமணக்கீழேகொட்டி, தேடவே சட்டிமையந்தன்னில் தெளிவாகக் குப்பிநடுமையம்வைத்து, கூடவே மணலதனை மேலேகொட்டி குப்புறவாய் மேல் சட்டி சீலைசெய்யே, 762

செய்யவே வாலுகையா மடுப்பில்தானும் சிறப்பாக தீமுட்டி யெரிப்பாயப்பா, பையவே எண்சாம மெரித்த போது பாலகனே செந்தூரமருணன்போலாம், தொய்யவே சூதமது செந்தூரத்தால் தொடரலாம்கோடி முறைவேதையாவும், செய்யவே செந்தூரம் பதனம்பண்ணு செய்பாகம் கைபாகமுறைவிடாதே. 763

முறையோடுஞ் செய்தாக்கால் எல்லாஞ்சித்தி முறை தப்பி செய்தாலோ எல்லாமோசம், கரையேறவேண்டுமானால் சூதம்பாரு கண்கெட்ட வாதியானால் சூதந்தள்ளு, பறையான சூதமதுரா சபோசன் பாரினிலே சூதம்விட்டால் வாதம்போச்சு, நிறையோடு சாத்திரங்களுள் வாராய்ந்து நிற்பவனே சித்தர்களிலொருவனாமே. 764

ஒருவனும் பேருள்ளான் ராசியுள்ளான் உலகத்தில் வல்லவற்கும் வாய்க்குமோசொல், பெருமையுடன் வீண் பேச்சுமெத்தபேசி பேருலகில்நாய்போல புணத்துவார்கள் அருமையது கண்டறியமாட்டாரப்பா, அப்பனே கரை கண்டமுனி தானென்பான், வெருமையாய் வாப்பினத்

தல் மிகவும்பேசி வெகுகோடி மாண்டார்கள் மண்ணில் தானே. 765

தானுன செந்தூரம் ாடுக்குமாற்கம் சாங்கமுடன் சொல்லுகிறோம் தன்மையாக, வேனான வெள்ளியது வாற தாகும் வேகமுடன் செம்பதுவுநாலதாகும், கோனான மூசைதனிலுருக்கிக் கொண்டு குருதனையேதான் கொடுத்துவூதிப்போடு, தேனானகரியோட்டிலு தும் போது தெளிவான பசும்பொன்னு யாகுந்தாமே. 766

தாமான பொன்னதுவி மாற்றுகும் தன்யான தங்கமது நாலுக்கொன்று வாமானமென்ற தொரு மட்டத்தோடு வகையான பாகமுடன் வாரடித்து, சாமானமான தொரு காவிக்கல்லில் சட்டமுடன் புடம்போட தங்கமாகும், வேனான வெனதையர் காலாங்கிநாதர் விருப்பமுடையான்வணங்கி விரித்திட்டேனே. 767

விரித்திட்டேன் குடவனிலே பத்துக்கொன்று வீரமுடன் தொடுத்திடவே மாற்றெட்டாகும், செரிதிடவே மட்டமென்ற பரிகள் மேலே சிறப்புடனே வுமிநீரால்செந்தூரத்தை, குரித்திடவே பொன்றகட்டின் மேலே பூச பொங்கமுடன் மாற்றதுவும் பத்தேயாகும், முரித்திடவே சவனையது போலாம்பாரு முனையான மாற்றதுவு மத்தங்கானே. 768

காணவென்றால் செந்தூரங் குன்றியுண்ண காயாதி கற்பமது வீறுமெத்த, தோணவே வனுபான மெதுவானாலும் துரையோடு முறையோடுங் கொண்டாயானால், நீணவே தேகமது கற்றூறானும் நிலைத்ததடாதுலமது சாவேயில்லை, வாணவே நாதாக்கள் சொல்யிவில்லையவ கத்தில் போகரிஷி வகுத்திட்டேனே. 769

வகுதிட்டேன் செந்தூரப் போக்குதானும் வளமுடனே மாணுக்கள் பிழைக்கவென்று, தொகுத்திட்டேனின்னம் வெகுமணந்தங்கோடி தோராமல் நூலதனை கண்டாராய்ந்து, பகுத்திட்டேன் சூதமென்ற செந்தூரத்தைப் பலபலவாய் பாடிவைத்தார் சித்தரெல்லாம் பிகுத்திட்டமானதொரு மூன்றங்காண்டம் பிசகாமல் பாடிவைத்தேன் சத்தந்தானே. 770

சத்தமுடன் ஏழுவகைகாண்டஞ் சொன்னேன் சாகாமாமிந்நாலுக்கொரு நூலில்லை, சித்தரெல்லாமொன்றாகக் கட்டியெண்ண சிறப்புடனே மமதிலழைத்திட்டார்கள், சத்தமுடன் யடியேனுந்தான் வணங்கி துரைராஜர் காலாங்கிதனை நினைந்து, பத்தியுடன் வடியேனுமனதிலுன்னி பட்சமுடன் கூட்டமதிற் சென்றிட்டேனே. 772

சித்தர்கள்போகரை அஞ்சலிகேட்டுதல்

சென்றேனே நாதாக்கள் முனிவர் பக்கல் சேனையுடன் ரிஷிகூட்டமங்கிருந்தார், நின்றேனே நெடுநேரம் சித்தர் பக்கல் நிலைத்துமேகாலாங்கி தனை நினைக்க, பன்றான நாதாக்கள் முனிவர் சித்தர் பலபேரு மெந்தனுக்கு யாசீர் மித்தர், குன்றான ரிஷிமுனிவ ரென்னைப்பார்த்து கூறுவா ரஞ்சலிகள் கோடிதானே. 772

தானான போர்முனி சொல்லக்கேளும் சார்பான சாத் திரத்தினுளவுயாவுங், காணான காலாங்கி தன்பலத்தால் கொட்டினீர் வித்தை எல்லாம் வெளியாய்ப் போய்ச்சு, மாணான வித்தை யெல்லா மித்தமட்டு மரைப்புடனே வைத் தாலே மதிப்புண்டாகும், வேணான வித்தைகளை விருதவாக விரைந்திட்டால் லோகமெல்லாஞ் சித்தாய்போமே. 773

போமென்ற படியாலே யினிமேலப்பா பொங்கமுடன் கருக்குருவை வெளிவிடாதே, நாமொன்று சொல்லு கிறேன் சித்தமாய்க்கேளு நாதாக்கள் சகலரும் பலநூல் சொன்னார் வாமென்று நூல்களுக்குச் சாபஞ்சொன்னார், வகையுடனே சாபமதை நிவர்த்தி செய்து, தாமென்று செய்தவர்கள் கோடிவென்று தக்கபடி செய்தாரனேக ருமே. 774

அனேகராமாண்பர்கள் மெத்தக்கூடி அண்டரண்ட சராசரங்கள் திரட்டினார் போல், சினேகரால் சிறுபாலர் யாவுமொக்க சிறப்புடனே கும்பல்கும்பலாகக்கூடி, யனே கமுடன் சாத்திரத்தை கண்டாராய்ந்து சண்டாளர்மரு மத்தை வெளியிற்சொல்லி, முனேந்திரனாய்ப் பாபத்துக் கேதுவாகி மூர்க்கமுடன் தவநிலையைக் கெடுத்தார்தாமே.

கருக்கள் போயவெட்டையம்

காமான கரிவங்கம் சேர்தானென்று சாற்றுகிறேன் மாணாக்கள் பிழைக்கவென்று வேமானமானதொருசுரு மாக்கல்லை வேகமுடன் கெந்தியது சமனாய்சேர்த்து, சாமா னமானதொரு நிமினையப்பா சட்டமுடன்கொண்டு பின் னுக்கேளு, பூமானமானதொரு படிக்கந்தனை புகழாகத் தானெடுத்து சரியாய்க்கூட்டே. 776

கூட்டையிலே பாஷாணம் சரிநேரொக்ககுறிப்புடனே தானிடத்து பூநீர்சேர்த்து, நாட்டமுடன் கண்ணாடிவாலை தன்னில் நயமுடனே சரக்கெல்லாம் வாலையிட்டு, பாட்ட மென்றயடிப்பாளைக் குள்ளே போட்டுப் பாகமுடன் திருவ கத்தை யெறக்கிக்கொண்டு, நீட்டமுடன் நீவங்கமுருகும் போது நீதான திருவகத்தை ஆத்திடாயே. 777

ஊத்தையிலே வங்கமது கட்டிப்போகும் வுத்தமனே நீர்வாங்கி வேட்டையாகும், கூத்தனென்னும் திராவகத் தால் வங்கந்தாலும் குடியோடும் நீர்தானுமெகிரிப் போகும், சாத்தலென்னும் வுக்கரம்செய்யலாகும் சார்பான கருக்களே பாச்சலாகும், நீத்தமுடன் கருத்தட்டுவார்க்கும் போது நிலையான வருக்களெல்லாந் தோன்றும்பாரே. 778

இரும்பு வருக்கு

பாரேதா னின்னமொரு கருமானங்கேள் பாகமுடன் மாணாக்கள் பிழைக்கவென்று, நேரேதான் இரும்பினிட மணலைவாரி நேர்புடனே முசையிட்டு வருக்கும்போது, சீரேதான்கண்விட்டுவாடும்போது சிறப்பான திராவகத்தை குத்திப்பாரு, நேரேதான் யிருப்பதுவும் வேட்டையாகி நேர்புடனே கருவருக்குள் பாயுந்தானே. 779

தானான வருத்திரண்டு பாயும்போது தனியானயிரும் பதுவும் சவளைபோலாம், தேனான யிருப்பதுவரு சவளை யாகும் தெளிவான வருக்கினத்து வெட்டையாகும், மாணான தங்கம்போல் கண்விட்டாடும் மாற்கமுடனயிரும் பினிட வேதைமாற்கம், காணான தேசத்தார் சினத்தார்கள் கருவாளி யாகையினால் கண்டார்தாமே. 780

தாதுவிர்த்தி தாம்பூலக் குளிகை

காமானகுளிகையொன்று சொல்லக்கேளும் தாக்கான சாதிக்காய்கிராம் போடேலம், காமான மராட்டியமா மொக்கினேடு கருவான யேலக்காய் லவங்கப்பட்டை, பாமான குரேசானி யேமந்தானும் பாங்கானபத்திரியு மிளகுதானும், வாமான மென்றதொரு கச்சூர்தானும் வாகான பச்சையென்ற பூரமாமே. 781

பூரமாங் கஸ்தூரி குங்கும்பூ புகழான ரோசனையும் திப்பூண்டப்பா, காரமாங்கு டோரியது சமனாய்க்கூட்டி கருவாக யெளநீராலரைத்து மைபோல், தீரமாங் கடலைபோ லுண்டைசெய்து திறமாகிழலிலுலர்த்திப் பதனம்பண்ணு வீரமாமதன்றதி தன்னேடொக்க விருப்பமுடன்றும்பூலம் அருந்துவாயே. 782

அருந்துகையா லுன்மீதிவிச்சைகொண்டு அணையவே யெண்ணமது மிகவுண்டாகி, திருக்கவே போகமது செய் திட்டாலும் தீராதாமாதர்மே லாசையப்பா, பொருந்தவே தேகமது கரிப்பேயில்லை பொங்காது விந்ததுவுங்கட்டிப் போகும், குருந்தமுடன் ரும்பூலமருந்திப் பின்புகொற்ற வனே யெளநீரை யாண்டிடாயே. 783

உண்ணயிலே பித்தமது கீழ்நோக்காகும் வுகார மென்ற மயக்கமதுமேலேருது, திண்ணமுடன் கலவியது மண்மதன்போல் திகட்டாது மாதர்மேலாசை நீங்கா, உண்ணமது மிகவாகு. மெந்தநாளும் இளைக்காது தேகமது கற்றூணாகும், வண்ணமுடன்ப்பாகம் யாருஞ்சொல்வார் வையகத்தோர் சித்தாடச் சொன்னதாமே. 784

பொன்மை காகிதங்கள் ஓட்டம்

தாமான மையொன்று சொல்லக்கேளும் சார்பான காகிதத்தின் தங்கவர்ணம், காமானமஞ்சளென்ற கோபி தன்னுல்கலரவிடு விளாம்பிசினைச்சமனதாக, பூமான் போலோருருவம் யெழுதியப்பா பொங்கமுடனவ்வுருவில் தூவக்கேளு, வேமான மானதொரு சரக்குசொல்வேன் வித்தகனே மேன்மையுடன் செய்துபாரே. 785

செய்யவே சாரமது பலமொன்றாகும் சேர்மானங் கெந்தியொரு பலமொன்றாகும், துய்யவே சூதமதுபல மொன்றாகும் துப்புறவாம் வெண்வங்கம் பலமொன்றாகும், நையவே காரமது சீனக்காலாம் நாட்டமுடன் சல்வமதில் பொடித்துநன்றாய், யெய்யவே பொடியாக்கி குப்பிக்கிட்டு யென்மகான கல்லாலே சில்லுபோடே. 786

போடவே சீலையது வலுவாய்ச்செய்து பெருங்கமுடன் களவாயாஞ் சட்டிதனில், கூடவே மணலதனை பாதி கொட்டி குப்புறவாய் புட்டிநடு மையம்வைத்து, முடவே மணல்தனை மேலேகொட்டி முக்கியமாய் சட்டிகொண்டு மேலேமுடி, நீடவே சீலையது வலுவாய்ச்செய்து நினைவாக ரவிதனிலே காயப்போடே. 787

காய்ந்தபின்பு வாலுகையா மேந்திரத்தில் கருவாகத் தீமுட்டி யெட்டுசாமம், தேந்திடவே தானெரிப்பாய் மைந்தாகேளு தோற்றமுடன் பதங்கமது யேறிநிற்கும், மாய்ந்திடவே சொர்னமென்ற பதங்கந்தானும் மகத்தான பதங்கத்தை யெடுத்துக்கொண்டு, வாய்ந்திடவே முன் சொன்ன வரணந்தன்னில் மார்க்கமுடன் ருந்தேய்க்க சொலிப்புண்டாமே, 788

சொலிக்கவே யெவ்வர்ணம் மாணலுந்தான் சூச்ச முடன் முன்னெழுதி மேலேதூவு, பலிக்கவே பிசினியது பதங்கந்தன்னை பாகமுடன் தானிழுக்கும் பாண்மைப்பாரு ஒலிக்கவே ஜெகசோதி யென்னசொல்வே னுத்தமனே ரூபலாவர்ணந் தோற்றும், சொலிக்கவே பதங்கமது சொர்னமென்பார் பேரான வெள்வங்கக் கூத்துதானே.

கூத்தான காயிதங்கள் வரணபேதம் கூறுவேன் மாணுக்கள் பிழைக்கவென்று, நாத்தான வெள்வங்கம்

சூதந்தானும் நாயகனே வரிதாக மடல்துத்தந்தான், காந்தானலிங்கமுடன் செங்கால்பச்சை கருவான நாகமொடு கெந்திதானும், தூத்தான சாரமுடன் மதியுப்போடு துடியான கண்டரொடு பேதியாமே. 790

பேதியாம் வரப்பொடியும் பச்சைகோபி பேரான தாரமுடன் சங்கால்பச்சை, சோதியாம் மித்தனையும் வரணபேதம் தோராத ரூபமது மதிகங்காட்டும் வாதியாம் கண்டறிவார் சரக்கின்பேதம் வகையுடனே மற்றவர்கள் காண மாட்டார், நீதியாமித்தனையுமாருதாரம் நிலையான வரணத்துக்குறுதியாகே. 791

நேத்திர ரோகத்தயிலம்

உறுதியாமின்னமொரு பாகம்பாரு வுண்மையாயு ரைக்கிறேன் பண்பதாக, நிறுதியாய் நெல்லிக்காய் சார்தானுழி நீடானகையான் சார்சாருழி, பறுதியாமுசுக்கைச்சார்நாழியாகும் பாங்கான வெள்ளர்சார்தானுழி துறுதியாம் யெள்ளெண்ணெய் படிதானென்று துடிப்புடனையாவின்பால் படிதானென்றே. 792

ஒன்றானயென நீருபடிதானென்று வுத்தமனே யிதிற் சேர்க்குமருந்துகேளு, பன்றான கற்றவகை கடுக்காய் கான்றி பாங்கான சிவதை யுடன்நெல்லிதானும், வன்றானவிலாமிச்சு வெட்டிவேறு தாக்கான சந்தனமுமகிலுங் கூட்டி, குன்றான நன்றூரி கோரைதானும் குறிப்பான பச்சிலையுமொக்கச்சேரே. 793

சேர்க்கவே மதிமதூரம் தேவதாரம் சிறப்பான கச்சோலம் சீரங்கூட்டி, பார்க்கவே முட்டியுடன் சாம்பிராணி பாகமுடன் யேலக்காய் கோஷ்டந்தானும், தீர்க்கமுடன் வலம்புரியுமிடம் புரியுமாகும் திறமான சீரகமுமொக்கக் கூட்டு, ஏர்க்கவே சடாமாஞ்சி பூலாதானும் யெழிலான தண்ணீர்மிட்டான் கிழங்குதானே. 794

கிழங்கான சறக்கெல்லா மொன்றாய்க் கூட்டி கெணி தமுடன் வகைவகைக்குப் பலந்தான்காலாம். தழங்கான சரக்கெல்லா மொன்றாய்க் கூட்டித் தயவாக தேங்காய் பால் தன்னுலாட்டி, வழங்கான யெண்ணெய் தனில்கலக்கியப்பா வாசுடனே மெழுதபதம் தன்னிற்காச்சி பழக்க முடன் கணபதியைப் போற்றியேதான் பாகமுடன் சிவப்பதாய் காச்சிடாயே. 795

காச்சவே யெண்ணெய்தனை வடித்துக்கொண்டு கலங்காகல சீஷாவிலடைத்து மைந்தா பாய்சலுடன் வாரத்திற் கிரண்டுமுறை பாலகனே முழுகிவரப் பலனைக்கேளு தீச்ச

லென்ற பிடரிவலி சன்னிபாதம் திகழானமயக்கமுதல் காணாதோடும், மாச்சலுடன் நேத்திரத்தின் ரோகம்போகும் மகத்தான வொருதலைநோய்யேகும்பாரே. 796

ஏகுமே கபாலவலிச்சன்னிபாதம் யெழிலான தலை கனப்புயெல்லாமாறும், போகுமே மந்தார காசம்போகும் பொலிவான கண்கூச்சல் புழுவெட்டும்பேம், சாகுமே கண்ணில்நீர் வடிதலும் போம் சார்பான குத்திருமல் சன்னலாகும், பாகுடனே யித்தயிலம் கொள்ளும்போது பறக்குமடா நேத்திரநோய்கலும்பாரே. 797

அகலுமே பத்தியமோயரையக்கேளு அப்பனே கரப்பனென்ற பதார்த்தந்தள்ளு, நிகலவே பகல்நித்திரைக்கொள்ளலாகா நீடுழிநாள் வரைக்கும்போகமாகா, தாகவே சீதளமாம் பண்டமாகா தாக்கான புளிகையுமதிகமாகா, புகலவே காலாங்கி நாயர் பாதம் புகழுடனே யான்வணங்கி புகன்றிட்டேனே. 798

புகன்றிட்டேன் தயிலமது யென்னசொல்வேன் புகழான சந்தனாதிதற்கொவ்வாது தகன்றிட்ட சாத்திரத்திலனேகமுண்டு தக்கவே யாருந்தான் சொல்லவில்லை அகன்றிட்ட சாத்திரத்திலனேகமுண்டு, அப்பனேயான் சொன்னகவிபோலபகன்றிட்ட நாதாக்கன் முனிவர் தாமும் பாடினார் கோவை கருமனந்தமுண்டே. 799

உண்டான சாத்திரங்களனேகமுண்டு வுத்தமனே யென்போல யாருஞ்சொல்லார், திண்டான போகரேழாயிரந்தான் திரட்டினேன் சத்தகாண்டந்திறமதாக, பண்டான சீனபதியுலகத்தாற்குப் பலபல வயோதிவைத்தேன் பான்மையாக, சண்டாள மானதொரு தேசத்தாற்குச்சாற்றினுல்பாவம்வரு மென்னலாமே. 800

சுடாமணித் தயிலம்

என்னலாமின்னமொரு கருமானங்கேள் யெழிலான தயிலமது மின்னஞ்சொல்தோம், பன்னவே சதாவேருமுலி தானும் பாகமுடன் சார்நாழிதானேயாகும், நன்னயமாய் குலாமல்லி மூலிச்சாறும் நாட்டிலுள்ள பொன்முசுட்டை சார்தாநாழி, தன்னயமாய் சீராசெங்கழுநீர்ப்பா தண்மையுடன் சார்நாழிதானுங்கூட்டே. 801

கூட்டவேதை வேளைச்சாறுநாழி குணமான பாவட்டைச்சாறுநாழி, நீட்டமுடன் தாமரைப்பூசாறுநாழி நேரான கொத்தான்சார் சாறுநாழி, பாட்டமுடன் முதியா குச்சாறுநாழி பாங்கான குமரிச்சார்சாறுநாழி, தேட்ட வென்றதை வேளைச்சாறுநாழி தேனானமனோன்மணியாள் சாறுகூட்டே. 803

கூட்டியே நல்லெண்ணை படிதானென்று குணமான வாவின்பால் படிதானென்று, நாட்டமுடன் கடைசரக்கு சாற்றக்கேளு நலமான கிராம்புடனே யேலத்தானும், வாட்டமுடன் சாதிக்காய் சாதிபத்திரி வளமான குரோசானியோமந்தானும், நீட்டமுடன் தக்கோலம் பரங்கிப் பட்டை நேரான வால்மிளகு சுக்குதானே. 802

தானான சுக்குடனே கருவாய்ப்பட்டை சாதகமாய் கடுக்காயும் தான்றிமுத்தம், வேனான நெல்லிக்காய் மிளகு தானும் விருப்பமுடன் கொடிவேலிபட்டையப்பா, பாணான பாற்சுரண்டி பட்டைதானும் பாங்கான வலம்புரியுமிடம் புரியுந்தானும், கோனான முசுட்டையுடன் தும்பைதானும் கூரான செம்பூரான் பட்டைதாமே. 803

பட்டையுடன் கருஞ்சீரகம் கார்போகந்தான் கருவான கிச்சிலியும் பச்சிலையுந்தானும், திட்டமுடன் வகிற்கட்டை தேவதாரி திடமான சந்தனமும் பூலரவாகும், குட்டமருங்கவிப்பமனை தீண்டாப்பான குறிப்புடனே பட்டையொடு குறிஞ்சான்வேறும், நுட்பமுடன் விராலியிட பட்டை தானும் நுணுக்கமுடன் யாவாரைப் பட்டைதாமே. 804

தாமான பட்டையெல்லா மென்றதாக தாக்கிடனே வகைவகைக்கு களஞ்சிரண்டு, சாமானமானதொரு பற்பந்தானும் சாங்கமுடன் ருனெடுத்து தேங்காப்பாலில், தூமான மாகவல்லோ ஓன்றாய்க்கூட்டித் துப்புரவாய் தானரைப்பாய் மைபோலப்பா, நாமான நூல்வேதப்படி தான்பாரு நாயகனே மூலியிடக் கூடப்போடே. 805

போடவேதான் கலக்கியொன்றாய் தானும்பொங்கமுடன் தானெரிப்பாய் மெழுகதாக, நீடவே தீயாறி எடுத்துப்பார்க்க நிலையான தயிலமது யென்னசொல்வேன், கூடவே பச்சையென்ற பூரந்தானும் குணமான சாம்பிராணிக்களஞ்சிகூட்டு, தேடவே குங்கும்பூகஸ்தாரிதானும் தெளிவான ரோசனையும் பொடித்துப்போடே. 806

பொடியுடனே தான்போட்டு யாறவைத்துப் புண்ணியனே முழுகிவரப் பயனைக்கேளு, நெடியுடனே தும்மலரும் சீதளம்போம் நெடிதான கபமுதலும் காணாதோடும், கொடிபோன்ற நேத்திரன் பாலம்போகும் கொடிதான சுயரோக மகன்றுபோகும், துடியான கண்ணிமையிலுறல்போகும் தூக்கமுடன் சோம்பலதும்பாலும்பாரே.

பாரேதான் கண்ணோய்கள் தொண்ணூற்றாரும் பாங்கானயிமைத்தடிப்பு புள்ளிபோகும், நேரேதான் வாயு வெண்பதுவும்போகும் நெடிதான சேத்துமங்கள் கீழ்நோக்

மாகும், கூரேதான் மயக்கமொடு வாந்திபோகும் குணமாகும் விக்கலொடு பொருமல்போகும், தேரேதான் பீனசமுமெட்டுபோகும் தெளிவாகும் கண்ணிரண்டுப் தெளிவாந்தாமே. 808

சூதவெண்ணை

தாமான கருமான மின்னமொன்று சாற்றுகிறேன் மாணாக்கள் பிழைக்கவென்று, கோமானுக்கொப்பான சூதராசன் குறிப்பாகத் தானெடுத்து சேர்தானப்பா, நாமான கண்டாகு சேர்தான்ரெண்டு நலமான தும்பைப் பூச்சாற்றினாலே, சாமான சாமமொரு ரெண்டதாக சாங்கமுடன் தானரைப்பாய் சாகுமட்டே. 809

மாட்டான சூதமது மடிந்துசொல்லும் மாசற்றவெண்ணையது யாகவென்றால், திட்டமுடன் முறியினாற்கழு விப்போடு திரளானவெண்ணையது மைபோலாகும், சட்டமுடன் வெண்ணைக்கு சப்தமில்லை சாதகமாய் கைதனிலே யெடுக்கலாகும், நட்டமில்லைபத்துக்கு யொன்றுதங்கம் நாதாக்கள் முறைப்படியே கூட்டிக்கொள்ளே. 810

கொள்ள வென்றால் யேமரச வெண்ணையாச்சு, தோடான குறுக்குவழி மேவலாச்சு, எவ்வளவு கோளாறு நேராதப்பா யெழிலானசூதமது மடிந்ததனால், விள்ளவே யெவராலும் முடியாதப்பா வீணிலேசுட்டலைந்தார் கோடாகோடி, கொள்ளைகொள்ளப் போனவற்கு இந்ஊப்போக்கு குறுதிவழி கிடைத்தாலே சித்தனாமே. 811

சித்தனாய்ப் பிறந்தாலும் பிழைக்கவேண்டும் சீரான சாஸ்திரத்தை யறியவேண்டும், சுத்தமுடன் யானிபோலிருப்பான் மட்டைசுந்தரம் பேசியல்லோ மொழியுங்காணான், நித்தமுடன் சிவயோக நிலையில்நின்று நிர்முடப் பயல்களுக்கு வேதஞ்சால்வான், கத்தனைப்போல் பிரம சிருஷ்டி செய்வேனென்பான் காசினியில் கதைமுடிக்கும் கழுதையாமே. 812

ஆமேதான் புல்லறிவு வாளானால் அப்பனே அப்ப தத்தை மனதிலுன்னி, நாமேதான் சொன்னபடி ரிஷிகள் பக்கல் நலமுடனே சென்றுமல்லோ நயமும்பேசி, போமேதான் காலமுதல் வீண்போகாமல் பூவுலகில் புண்ணியனாயாவதற்கு, நேமமுடனஷ்டாங்க நிலையிற்சென்று நேர்புடனே குருபதத்தை மனதினுன்னே. 813

உன்னியே நிற்கையிலே வாமிவந்து உத்தமனேயுந்தனுக்கு வழியுஞ்சொல்வாள், கன்னியெனும் மயேஸ்வரியாள் நிற்கும்போது காவலனே கண்டுமனை மயங்கவேண்

டாம், பன்னவே யுந்தனுக்கு பிராணயாமம் பாலிப்பாள் வாதமுடன் யோகமாற்கம், சொன்னபடிதப்பாது குரை யுண்டானால் துட்சமுடன் நீயரியுந் துரையில்நில்லே. 814

நிற்கவென்றால் பதியேது மைதானெது நிலைகெட்ட வாணவத்தையடக்கவேண்டும் துற்கையெனு மந்திரங்கள் கற்றவேண்டும் துஷ்டபூத நாக்நிறமகற்றவேண்டும், சொற்களெனும் பீஜாட்சரமந்திரத்தை துறையோடு முறையோடுஞ் செலுத்தவேண்டும், கற்கடகராசியிலே பிறக்கவேண்டும் கன்னிதுலாம் சிம்மமென்றால் கருதுவாரே. 815

கருதுவார் நாதாக்கள் கணக்குங் காண்பார் கண்டறிந்து பிரணவத்தை யுரைப்பார்தாமும், கருதிபொருள் நால்வேத சாஸ்திரத்தின் சூட்சாதிதட்சமெல்லாஞ் சுட்டிக்காட்டி, பருதிமதி கேசரத்தின் குளிகைமார்க்கம் பட்சமுடன் காண்பித்து வுளவுஞ் சொல்லி, நிருதி யென்னும் திசைநோக்கு வழியுங்காட்டி நீதியுடன் ஞானோபமோதுவாரே. 816

ஓதுவார் பொருளரிந்த கள்ளனானால் உத்தமனேயவர் மனதை தேத்திநீதான், நீதியெனுஞ் சன்மார்க்கவலையிற் சென்று நித்தமுடன் பெரியோர்க்கு தொண்டுபண்ணி, சாதியிலே தாழ்ந்தவரா யிருந்திட்டாலும் தவநிலையில் பெரியவரா மென்றேயெண்ணி, பாதிமதி சடையணிந்த தம்பிரான் போல் பாலித்தாலுந்தனுக்கு பண்பதாமே.

பண்பான உந்தனுக்கு விட்டகுறைதானும் பாருல கிலபிக்குமடா முன்சென்மத்தால், திண்பான தேகமது கற்றுானாக திறமையுட னெந்நாளுமிருப்பதற்கு, நண்பாகமுன்சொன்ன சூதவெண்ணை நாதாக்கள் முறைப்படியே சொன்னேன்யானும் கண்பானயேமரசவெண்ணை தன்னை கருவாக செந்தூரஞ் செய்துபாரே. 818

ஏமரசசெந்தூரம்

பாரப்பா சூதமென்ற செந்தூரத்தை பாலகனே முறையோடு செய்தாயானால், நேரப்பாயுணைபோல வுலகிலுண்டோநீணிலத்தில் நீயுமொரு சித்தனாவாய், தீரப்பாவெண்ணையது வொன்றே காலாம் திரமான கெந்தியது முக்காலாகும், கூரப்பாசாரமென்ற செயநீர் தன்னால் கொற்றவனே தானரைப்பாய் சாமம்நாலே. 819

நாலானசாமமது வரைத்துமைந்தா நாயகனே ரவி தனிலே காயப்போடு, பாலான மேருவென்ற குப்பிக்கேற்றிப் பாலகனே தானெரிப்பாய்சாமம்நாலு நூலானமுறைப்படியே யெரித்தாயானால் நுணுகமுடன் செந்தூரகமன்ன

சொல்வேன், சேலான செந்தூரம் பதனடம்பண்ணு செம்மையுடன் போக்குவகை செப்பக்கேளே. 820

செப்பவென்றால் வெள்ளி செம்பில் பத்துக்கொன்று செழிப்புடனேருளுருக்கி குருவொன்றிய, ஒப்பமுடன் கரி போல யிருக்கும்பாரு வுத்தமனே வோட்டிலிட்டு ஆதிப்போடு, துப்பறவே மாற்றெட்டு காணுங்கண்டர் தாக்கு வாய்நாலுக்கோர் தங்கஞ்சேர்த்து, துப்பறவே வாரடித்துப்போடு துய்மை பெறமாற்றதுவு மொன்பதாமே. 821

தாமான மாற்றதுவுமதிகமாகி தாரணியில் மாந்தருக்கு மிருதுதங்கம், நேமமுடன் சிவயோகி தங்களுக்கு நிஷ்டைக்குயானதொரு தங்கமாகும், பானமெனும் வஸ்து சுத்தினேம் நிஷ்டைப் பண்பாகப் பராபரிக்கு பாலித்தே தான், கியானமுடன் சதாகால வேதமாகும் கீர்த்தியுடன் ருன்படித்து செலவுசெய்தே, 822

செய்யவென்றலதி திபரதேசியற்குச் செப்புகிறேன் காவிகாஷாயமப்பா, தையலென்னுமாதருக்கு வஸ்திர தானம் சதாகாலஞ் செய்வதற்கு மனமுங்கொள்வாய், வெய்யலிலே தாகவிடாய் தீருதற்கு விருப்பமுடன் கேணிகுளம் யெடுக்ககன்று, மையலெனுமங்கையரை கன்னி தானம் மாட்சியுடன் செய்யவென்று மதிப்பிட்டாரே.

அயங்கனங்கு செம்புவேதை

மதிக்கவே யின்னமொரு கருமானங்கேள் மாசற்ற அயமது தான்சேர்தானென்று, துதிக்கவே செம்பதுவிஞ் சேர்தான்தாதி துடியான கண்டரது சேர்தான்பாதி, கதிக்கவே காரமது சேர்தான் காலாம் கருவான சாரமது சேர்தான் காலாம் விதிப்படியே சரக்கெல்லா மொன்றாய்க் கூட்டி வித்தகனே கல்வமதில் பொடித்திடாயே. 824

பொடித்துமே வச்சிரமாங் குகையிலிட்டு பொன்னவனேசில்லிட்டுச் சீலைசெய்து, வெடிக்காமல் ரவிதனிலே காயவைத்து வேகமுட சரவுலையில் வைத்துஆது, நடிக் கவே மூசைதனையுடைத்துப்பாரு நளினமாஞ் சரக்கது வுஞ் செம்புசேர்ந்து, துடிப்பான அயமதுவுஞ் சத்தே யாகி துறையான களங்கமது போலாம்பாரே. 825

பாரேதான் அயமதுவும் களங்கமாறால் பாரினிலே செம்புவித்தை நிசமதாச்சு, சீரேதாஷு செம்புநிகர் வங்கஞ் சேர்த்து சீர்பெறவே கரியோட்டி லூதிப்போடு, நேரே நேரேதான் செம்பதுவு முறலேகி நெகிழான வாதத்துக்கு றுதியாச்சு, தீரேதான் வெள்ளிதனில் நாலுக்கொன்று திகழாகத்தான் கொடுத்து வறுக்கிப்பாரே. 826

உறுக்கையிலே மாற்றதுவுமாறேகாணும் உத்தமனே வயச்சவளை யென்னலாகும், செருக்கமுடன் தங்கமது நாலுக்கொன்று சேரவேதான் கூட்டிவுருகித்தீரு, பெருக் கமுடன் வாரடித்து புடத்தைப்போடு பேருனதங்கமது வர்ணமாகி, குருக்கலுடன் மாற்றதுவும் எட்டேகாலாம் குருவான வாக்கதுவும் மெய்யாங்கானே. 827

காணவென்ற லுந்தனுக்கு வருமையீறி கடந்தனுக்கு முப்பிணி நேர்ந்தபோது, நாணவே மச்சமடம் பயிர்ப்பு தானும் நளினமுடனுந்தனக்கு நேருங்காலம், தோணவே சீவனத்துக் கில்லாவிட்டால் தேற்றமுள்ள வேதையிது செய்துபாரு, ஈணவே சமுசாரத் தொல்லைபோக்கை எழி யானவாதத்தால் நிறுத்தலாமே. 828

நிறுத்தலாம் வறுமைவருங் காலந்தன்னில் நீமகனே யிவ்வேதை மாரியுண்ணு, செருக்கமுடன் கோடிவரை யுண்ணலாகும் செம்மையுடனிச்சவளை செந்தூரத்தால், பொருக்கமுடன் செந்தூரப்போக்கு சொல்வேன் பொங்க முடன் சவளையது வொன்றையாகும், கருத்துடனே தங்க மது சரிகாலாக கருவாகத்தான் கூட்டி உறுக்கிடாயே.

அயச்சவளை செந்தூரம்

உருக்கையிலே கட்டினதோர் கெந்திதானும் வுத்த மனே கிராசமதுஈவாய்ப்பாதி, நருக்கையிலே களங்கமதை கல்வமிட்டு நாதாக்கள் சொற்படியே செப்பக்கேளும் நருப்பகலெனுங் கையாஞ்சார் சாமம்நாலு முசியாமல் தானரைப்பாய் மைந்தாநீய்ய், வருக்கமுடன் ரவிதனிலே காயவைத்து வாசுடனே குப்பிதனிலடைத்திடாயே. 830

குப்பியென்றால் காசியென்ற குப்பிதானும் குணமான சீலய்து வலுவாய்க்செய்து, தப்பிதங்சள் வாராமல்மாக்கல் கொண்டு தளராமல் வாய்முடிசீலைசெய்து, ஒப்பமுடன் தளவாயாம் சட்டிதன்னில் உத்தமனே பொடிமணலே பாதியிட்டு, நெப்பமுடன் குப்பிநடுமையந்தன்னில் நேர் மையுடன் மேலுமந்த மணலைமுடே. 831

முடவே மேல்சட்டிக் கொண்டுமுடு முறையோடு நாதாக்கள் சொல்லைப்போல, வாடவே திரியாதே மயங்க வேண்டாம்வாசுடனே வாலுக்கையாமேந்திரத்தில், நீடவே யெண்சாமமெரித்தபோது நீதியுள்ள பாலகனே நிசமாய்க் கேளு, சாடவே செந்தூர மென்ன சொல்வேன் தருக்கற்ற சந்திரன்போல் தரும்புந்தானே. 832

தானுன செந்தூர மருணன்போலாம் தாக்கான பிரகா சமானசோதி, வேணுன கொங்கணவர் செய்தபாகம் மேதினிலாருந்தான் செய்யவில்லை, கோணுன எனதையர்

காலாங்கிநாதர் குருசொன்னபடி யாள்வாய்செய்தேன் யானும், தேனான செந்தூரப் போக்குதன்னை தேசத்தார் சினத்தார்க்குறைத்திட்டேனே. 833

உரைத்திட்டேன் சீனபதி தேசத்தாற்கு உவகையுடன் செய்துவைத்தேன் யிந்தபாகம், வரைத்திட்ட செந்தூரப் போக்குதன்னை வளமுடனே மண்டலந்தான் கொண்டபோது, குரைத்திட்டார் கோரியதுமேனிதானும் குறையாமல்குன்றியது போலேகாணும், பரைத்திட்ட வடிவுமது சிவப்புகாணும் பளபளப்புமென்றானு மதித்தாமே. 834

அதிதமா மின்னமொரு மார்க்கங்கேளு வப்பனேயான் கண்டவரைக்குஞ் சொல்வேன், துதிதமுடன் செந்தூரமுண்டபோது துறையான மேக்கமென்ற திருபதும்போம் கதிதமுள்ள யாறுவகை நீரும்போகும் கபத்துடனேயீனை முதல் காணுதோடும், பதிதமுள்ள லிங்கத்தின்புத்துபோகும் பாங்கான கண்டத்தின் மாலைபோமே. 835

மாலையுடன் சுவாசகாசங்கள் போகுபன்னவனே விப்புருதிதிகட்டிபோகும், வாலையது வயத்துவுமதிக மெத்தவாகுடனே நரைதிரையு மற்றுப்போகும், காலை யிலே மருந்துண்ணுங் காலந்தன்னில் காலாரநடந்துவர மெத்தநன்று, வெளியிலுமெப்போதுஞ் சோம்பலாக வீணிலே காலமது கழிக்கநன்றே. 836

நன்றான சோம்பலது நீக்கியல்லோ நாயகனே கஷ்டமென்ற வேதைபாரு, தன்றான மேனியது பிணினாடாது சதாகாலம் திமிரேனுங்கிட்டாதப்பா, பன்றான மருந்ததுவும் வீறுகாணும் பரிதிபோல் தேகமது கற்றூணாகும், நின்றடுமரவரது தீண்டிட்டாலும் நேரானவிஷமதுதானே ராதன்றே. 837

ஏராது விஷமதுவுமேல் நோக்காது யென்மகனே எந்நாளுங்கற்பமான, கூரான தேகமது போலேதோற்றும் குறையாதுவாசியது யடங்கியோடும், பேரான நாதாக்கள் முனிவர்பாகம் பேருலகில் கிட்டாது புண்ணியோர்க்கு, நேரான செந்தூரம் சொல்லொணாது நேர்மையுடன் பாடிவைத்தேன் போகர்தாமே. 838

காயகற்பவுண்டை

தாமான வின்னமொரு மார்க்கம்பாரு தயவான சிறுபாலா சாற்றக்கேளும், குமரன்களுண்பதற்கு வுண்டை சொல்வேன் கொற்றவனே கருஞ்சீரமநற்சீரந்தான், வேமான முட்டியது சிற்றமுட்டி விரைவான பேராவிந் முட்டிதானும், நாமானதிரிமஞ்சள் தானுமாகும் நாட்டிலுள்ள வேலியதுரண்டதாமே. 839

ரண்டா முலமது சிவப்புமுலம் நெடிதானகறுப்பாலமுலந்தானும், கண்டான கத்திரியுமிரண்டதாகும், கருவான மஞ்சளென்ற கத்திரிதானும், துண்டான வெண்கத்திரி தானும்பா துரையான கருவேலன் வேள்வேலன் தான், உண்டான யத்தியது ரண்டதாகும் வாகுடனே பேயத்தி நல்லத்தியாமே. 840

ஆத்தியுடன் துத்தியது ரண்டதாகும் அப்பனேவட்டமென்ற துத்திதானும், மத்தியாந்தட்டமென்ற துத்திதானும் மன்னவனே மிளகதுவுமிரண்டதாகும், சுத்தியாம் நன்மிளகு வால்மிளகுதானும் துரையான கருஞ்சுரையப்பா, வெத்திபெற வலம்புரியு மிடம் புரியுமாகும் வேகமென்ற வேப்பிலைபு மிரண்டதாமே. 841

தாமான கருவேப்பிலையுமாகும் தாக்கான மலையின் வேப்பிலையுமாகும், தாமான மழிஞ்சியதுரண்டதாகும் துவர்ப்பானயேரழிஞ்சி யிரங்கழிஞ்சியுமாகும், காமான வேளையது ரண்டதாகும் கதிப்பான நல்வேளை முக்காவேளை, நாமான ஓமமது ரண்டதாகும் நலமான குராசானி நல்லோமாமே. 842

ஓமமுடன் பிரண்டையதுரண்டதாகு முத்தமனே நற்பிரண்டை ஒத்தையப்பா, தாமென்ற வாலிலையு மிரண்டதாகும் தாக்கான கல்லலை நல்லலைசப்பா, நேமமுடன் கள்ளியது ரண்டதாகும் நெடிதான கொடிக்கள்ளி கொம்புக்கள்ளி, காமமென்ற ஓமத்தை ரண்டதாகும் கருவான ஓமத்தை மருளுமத்தையாமே. 843

மத்தையுடன் வுள்ளியது ரண்டதாகும் மகத்தான வெள்ளுள்ளி யீருள்ளியப்பா, சத்தான தாமரையுமிரண்டதாகும் சார்வான குழித்தாமரை நற்றாமரைதானும், முத்தானதிப்பிலியுமிரண்டதாகும் முனையான யானையின் திப்பிலியுமாகும், சத்தான வரிசையிட திப்பிலிதானும் சார்பான நிலாவிரையுமிண்டதாமே. 844

தாமேதான் சூரத்து விரையுமாகும் தாக்கான நாட்டிலுள்ள விரையுமாகும், வேமேதான் சரையதுவு மிரண்டதாகும் வெடிப்பான நற்சரையும் பேய்சரையுமாகும், நாமேதான் சொன்னபடி கொன்றை ரண்டு நற்கொன்றை மயிற்கொன்றை ரண்டதாகும், போமேதான் சீந்தியது ரண்டதாகும் பொற்சீந்தி நற்சீந்தி தானுஞ்சேரே.